ชุดคู่มือมนุษย์เพื่อการสร้างสรรค์ชีวิต

๑๔

๒๕๔๐

บรมธรรม

แม่ทัพลู่ โซย

เทพเจ้าประจำจักรราศีสุกอิ๊ง

(ธาตุไม้ ปีนักษัตรขาล)

นวมธรรม

ชุดคู่มือมนุษย์เพื่อการสร้างสรรค์ชีวิต

ฉบับที่ ๑๔ เมษายน–ธันวาคม ๒๕๔๐

สารบัญ

เทวธรรม

๒๓ มีนาคม๒๕๔๐	๑
๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๐	๒๑
๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๐	๑๗
๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๐	๒๔
๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๐	๒๘
๘ มิถุนายน ๒๕๔๐	๓๐
๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๐	๓๔
๑๙ มิถุนายน ๒๕๔๐	๓๗
๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐	๔๒
๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐	๔๔

โอวาทธรรม

โอวาทธรรมนำพร	๔๘
เสพสุราสอนธรรมนำวิมุติ	๕๑
เวียนธรรม	๕๓
บรรยายธรรมนำสมัย	๕๔
มีในความไม่มี	๕๖
ย้อนดูชีวิต	๕๗
รองเท้าหญ้า ๑	๕๘
รองเท้าหญ้า ๒	๕๙
การเก็บศพในงานล้างป่าช้า	๖๐
ดูตน–ดูคน	๖๑
ทางที่ควรเดิน ทำใจยามป่วย	๖๒

ปกิณกธรรม ๖๓

บรรยายธรรม ๗๕

เรื่องหิริโอตตัปปะ	๗๗
สูญญตา	๘๔
กรรมนี้มีผล	๘๖

รายนามผู้บริจาค ๙๑

เทวธรรม

เนื่องในงานฉลองวันเทวสมภพ
มหาพรหมไท้เสียงเล่ากุง ศาสดาแห่งเต๋า
วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๐
(ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือนยี่ ปีเต็งทิ่ว)

เทิดทูนองค์ศาสดาคราเฉลิมชนม์
เซียนน้อยประคมก้มอศิรพจน์ถวาย
ยังจีจินร่วมพิธีอยู่เรียงราย
บทสรรเสริญร่ายลำนำคำมงคล

เซียนเตียวลก

เจริญพร!

วันนี้ ประจวบกาลอันเป็นศุภฤกษ์ คือวันเทวสมภพแห่งมหาพรหมไท้เสียงเล่ากุง ทั้งคัดนางค์ต่างร่วมเฉลิมฉลอง สำนักคุณธรรมก็ร่วมประกอบพิธีเฉลิมชนม์ เซียนน้อยมาร่วมในมณฑลพิธีนี้ ด้วยความนับถือเทิดทูนในธรรมบารมีขององค์ศาสดา โดยน้อมถวายสดุดี ขอธรรมายุวัฒนาตราบนาน

บัดนี้ ได้เวลาขอเชิญบรรดาศิษย์ที่เข้าสู่มณฑลพิธี

เจริญพร!

ถ่ายทอดธรรมบ่มเพาะมนุษย์ทั้งโลกธาตุ
ธรรมรังสีส่องสาดเมธาอริยสกล
ภูมิปัญญาปลุกฟื้นตื่นผู้คน

เทพบันดลสืบศาสน์ประกาศธรรม
ภูหลู่ชันสูงไกลไม่อาจกั้น
ทศธรรม์บำเพ็ญด้วยศรัทธาหนา
ธรรมโอภาสพิลาสล้ำส่องโลกา
ประทีปธรรมสว่างจ้าโลกรุ่งเรื่อง
เทวบุตรทั้งแปดร่วมถวายพร

วันนี้เป็นมงคลวารกาลเทวสมภพแห่งองค์ศาสดาเต๋า มหาพรหมไท้เสียงเล่ากุง ศิษย์ทั้งแปดพร้อมกันมายังสถานธรรมจีจินเกาะ ศิษย์เฮี้ยงขอเป็นตัวแทนบรรดาศิษย์ผู้พี่ น้อมถวายอศิรพจน์สรรเสริญสดุดีแด่องค์ศาสดา ดังนี้

ศาสดาเต๋าลี้เล่ากุง
สุญญตธรรมดั่งภูสูง
ตรีโลกธาตุต่างเทิดทูน
คุณธรรมคุ้มแผ่ฟ้าดิน
วิสุทธิธรรมนำเผย(แพร่)แผ่
อริยสัจจ์แผ่ตื่นลุ่มหลง
ณ ฮ่ำกวงโปรดหมู่ชน
ธรรมนิพนธ์เต๋าเต็กเก็ง
สิริพจน์คำสั่งสอน
โปรดนิกรทุกวงศา
ให้มีดวงปัญญา
สถาปนาธรรมยั่งยืน
ไตรวิสุทธิ์พิสุทธิ์ล้ำ
ประกาศธรรมสู่บู๊ติ๊ง
เต๋าสืบศาสน์ตราตรึง

โดยศาสดามาตราบนาน
ธรรมมาจากบุรพาทิศ
คุณธรรมศาสน์สถิตย์สถาน
เผยแผ่ธรรมกิจการ
ฟ้าประทานธรรมสอนคน
ประจวบกาลวารสวัสดิ์
เทวสมภพจัดฉลอง
ประกอบพิธีตามครรลอง
ศิษย์ทั้งผองถวายชัย
อศิรพจน์กล่าวประกาศ
ดังวิลาศสี่ทิศา
มิสุดสิ้นธรรมา
ชนมพรรษายั่งยืนนาน

บัดนี้ ได้เวลาปวงเทพาจารย์เสด็จถึง เหล่าศิษย์ขอน้อมรับ

ไตรวิสุทธิ์ฟูมฟักให้เต๋าถ่ายทอด
โดยตลอดบำเพ็ญธรรมนำวิถี
หลิวแกว่งไกวประศาสน์หลักความดี
ธรรมคัมภีร์เผยแผ่แก่ผองชน

นักพรตเตียวซำฮง

เต๋าคือการไม่กระทำกำหนดรู้
ในพงภูบำเพ็ญธรรมนำมรรคผล
สู่สถานจีจินวารมงคล
น้อมประคมถวายพระสดุดี

นักพรตเตียวเต๋าเล้ง

กระเรียนป่ามายังจีจินเกาะ
ดั้นเมฆาลัดเลาะสู่สถาน
ยังมณฑลเข้าร่วมพิธีการ
น้อมสักการสรรเสริญเจริญพร

เทพาจารย์ฮ้อเอี้ยนอุ้ง

ลมวสันต์โชยมาซึ่งวิสุทธิ์
หอมผ่องผุดแช่มชื่นรื่นหรรษา
สู่สถานธรรมพิธีถวายอักษรา
เฉลิมชนมพรรษาสดุดี

เทพาจารย์หลิวชุนฮวง

ไผ่สนแกว่งไกวพันเสียงก้อง
กระเรียนย่องเยื้องไปพันวษา
สู่จีจินสถานสอนธรรมา
หมายโปรดโลกโดยสัจจาถ้วนทั่วเอย

เทพาจารย์เอี้ยนอุ้งซ้ง

ทิพย์สำเนียงปลุกโลกตื่นจากหลับ
หมายสร้างบุญคุณานับเมตตาหนา
ร่วมถวายพรชัยให้เต๋าวัฒนา
เสียงธรรมาก้องสรรเสริญสดุดี

เทพาจารย์เตียวเอี่ยงท้ง

ตื่นจากหลับกับเห็นแจ้งซึ่งถูกผิด
ด้วยเมตตาจิตบารมีธรรมของท่านหนอ
มาจีจินร่วมพิธีมิพักรอ
อศิรพจน์คลอเสียงส่งก้องนภา

เทพาจารย์โง้วมั่งอู๊

วันนี้ เป็นวันเทวประสูติของท่านศาสดามหาพรมไท้เสียงเล่ากุง เหล่าเทพเทวะต่างมาชุมนุม ณ สถานธรรมจีจินเพื่อร่วมถวายพร เหล่าศิษย์สำนักคุณธรรมมีใจศรัทธามั่นประกอบการพิธีโดยเคร่งครัด ต่างร่วมงานโดยพร้อมเพรียง เราทั้งหลายมาสู่มณฑลพิธีนี้ ขอน้อมถวายพรแด่องค์ศาสดา ขอให้ธรรมายุวัฒนาสถาพร เมฆขาวขอเป็นตัวแทนกล่าวประกาศอศิรวาท ดังนี้

เสียงกลองกระหึ่มก้อง
พิธีฉลองบรรลุสู่อัมพรสถาน
ขอให้เต๋าวัฒนาการ
บุรพธรรมาจารย์สถาพร
มหาสุญญตาไตรวิสุทธิ์
คุณธรรมสูงสุดไร้ติดยึด
พระศาสดาพฤฒิ
บารมีธรรมผ่องผุดประศาสน์แก่ผองชน
อริยธรรมเผยแผ่ศาสน์
แสงพิลาสเรืองอุไรในวสันต์
มงคลวัน
รังสิมันต์ประกายกาญจน์
เหล่าศิษย์ร่วมฉลอง
ถวายพรก้องสุรเสียง

คารวะสักการเพียง

ประเคียงชนม์หมื่นวษาน่าภิรมย์

(ทำนองเพลง เชยชิวส่วย)

เจริญพร! บัดนี้ได้เวลาที่ศาสดาเจ้าจะมาสู่ธรรมสถาน ขอศิษย์ทั้งหลายจงสักการน้อมรับ

ทิพยชลชโลมหลั่งเบิกมรรคา
พระพรายพัดโชยมาสู่เทววิหาร
โคมธรรมส่องสว่างดูตระการ
เพ็ญกระจ่างมงคลวารสู่สถานงานพิธี

เชียนเช็งฮวง-เม่งง้วย

ตามเสด็จเบิกทางมายังจีจิน บัดนี้ ท่านศาสดามาถึง ขอทุกคนน้อมรับ

มหาสุญญตาแปรเป็นไตรวิสุทธิ

ธรรมตั้งมั่นสูงสุดกระจ่างใส

ข้าเล่าตัมขี่วัวท่องทั่วไป

สัตบุรุษเรียนธรรมไซร้ควรพากเพียร

สู่จีจินฝากธรรมอันล้ำลึก

คัมภีร์ปลุกชาวโลกตื่นจากหลง

ทิพยากาศจากบูรพาสืบจำนงค์

โดยประสงค์อริยสัจจ์สืบศาสน์เอย

ข้า หลีตัม

เจริญพร! ศิษย์ทุกคนสบายดีหรือ

อันว่า "เต๋า" โดยคำพูดไม่อาจอรรถาธิบายได้ อยู่ที่การบำเพ็ญจึงจะบรรลุรู้ได้ด้วยตัวเอง ควรบ่มเพาะความรู้แจ้งใน "อนัตตา" ประจักษ์ธรรมใน

ความจริงแท้ ผู้ศึกษา “เต๋า” ควรมีศรัทธา บำเพ็ญธรรมเพื่อฟูมฟักสติปัญญา แลสั่งสมคุณธรรมเป็นพื้นฐาน

ศาสนกิจอันสถิตย์สถาพรมานั้น ก็โดยนักพรตเต๋าหลิน (เต๋าเล้ง) พัฒนาสืบศาสน์มาโดยใช้วิชาลี้ลับและความมหัศจรรย์ของยันต์เป็นโอสถรักษาโลก แลนักพรตซุ่นเอี๊ยงก็เผยแผ่หลักสัจธรรมเพื่อให้ประชาราษฎร์ประจักษ์แจ้งในปัญญา โดยเหตุนี้ เต๋าจึงสืบทอดหลักคุณธรรมเป็นคำสอนเผยแผ่ศาสนา เป็นสายธาร แห่งวัฒนธรรมทางภูมิปัญญาแห่งธรรมสืบทอดจากเบื้องบุพกาลมาจวบจนปัจจุบัน

วันนี้ ข้า หลียื้อมายังสถานธรรมจีจิน ขอฝากวจีปลุกเร้าชาวโลก หวังว่า ศิษย์แห่งคุณธรรมศาสน์ จะมุ่งมั่นศึกษาสืบทอดปณิธานต่อไป เจริญพร!

ประทานคำกลอนแก่นายโค้วหงี ผู้จัดการศาลเจ้าพ่อเสือเสาชิงช้า ดังนี้

บุราณศาลสืบศาสน์ให้เรืองรุ่ง
จงปรับปรุงปฏิสังขรณ์เทวสถาน
ความศักดิ์สิทธิ์ปรากฏอยู่ชั่วกาลนาน
เทพบดีประทานพรแก่โลกา

พิสุทธิ์แสงกระบี่เขียวมารเกรงกริ่ง
มโนยิ่งโปรดโลกสิ้นสู่ธานีสวรรค์
ขจัดมารไยต้องเหลือเยื่อใยกัน
คัมภีร์ธรรม์สนั่นเสียงสำเนียงดัง
ทิพยากาศพวยพุ่งผดุงศาสน์
มุ่งมาดสัจธรรมนำวิถี
ขอเหล่าศิษย์สืบศรัทธาสร้างความดี
กุศลกิจจักเป็นศรีสง่าเอย

ข้า หลีองั้ว

วันนี้ เป็นวันเทวสมภพแห่งศาสดาเจ้าของข้า เหล่าศิษย์สถานธรรมจีจินมีจิตศรัทธาจัดพิธีเฉลิมฉลองด้วยความเคารพนบนอบ ข้ามาช้าไม่ทันกาล ขอท่านศาสดาจารย์โปรดให้อภัย วันนี้หลือง้ำขอเป็นตัวแทนแปดเซียนน้อมถวายพร ขอท่านศาสดาเจ้า จงเจริญธรรมานุยิ่งยืนนาน

วันนี้ข้าซุ่นเอี๊ยงมาที่นี่ขอมอบคำนำสำหรับหนังสือ "กำเนิดคุณธรรมศาสน์" เพื่อเป็นอนุสรณ์แก่สถานธรรมจีจิน

คำนำ "กำเนิดคุณธรรมศาสน์"

การสถาปนาขึ้นแห่งคุณธรรม ก็โดยฟ้าให้กำเนิดเป็นความดีงาม ส่วนการตั้งมั่นแห่งศาสนา ก็โดยมนุษย์มีกุศลจิตให้ความบูชานับถือ การสืบทอดแห่งคุณธรรม จึงเป็นการสั่งสอนหมื่นชน ธรรมทั้งหลายคืนสู่แหล่งกำเนิดอันมีต้นธารอันไกลโพ้น หากสายธารธรรมหลั่งไหลยาวนาน ดังนั้น ทั้งยู้ (ลัทธิขงจื๊อ) พุทธ และเต๋า ล้วนเป็นสัจจะอันสมบูรณ์ซึ่งเที่ยงแท้เป็นหนึ่งเดียว ประดุจสามบุปผาร่วมช่อ เป็นศาสน์อันตรงแท้ให้แสงสว่างไม่มีจำกัด เช่น เต๋าใช้หลักธรรมรักษาโลก ขงจื๊อใช้คำสอนกล่อมเกลามวลชน แลพุทธใช้พุทธธรรมขจัดความลุ่มหลง นี่เป็นธรรมอันตรงอันแท้ไม่มีขอบเขต การประสิทธิ์ประสาทขึ้นแห่งคุณธรรมศาสน์ จึงเป็นดังนี้

โบราณกล่าวว่า "ประพฤติคุณธรรมในโลก บำเพ็ญธรรมในใจ" เช่นนี้หลักธรรมจึงเป็นเครื่องชักนำมนุษย์ให้หลุดพ้นจากความลุ่มหลงยึดมั่นในคุณธรรมดำเนินไปบนวิถีแห่งโลก แลบำเพ็ญธรรมสำเร็จได้โดยจริงใจ หลักธรรมอันรักษามนุษย์ไว้นั้นสืบทอดจากอดีตสู่ปัจจุบัน อาศัยความมีศรัทธาของชาวโลกสืบสานเผยแพร่ แลศาสน์ที่รุ่งโรจน์ก็โดยความยึดมั่นในคุณธรรม หวนรำลึกถึงต้นธารจึงสืบศาสน์ต่อมา นี่แลที่คุณธรรมศาสน์สืบเนื่องมายาวนาน

ณ ปีศักราชกะจื้อ เหี่ยงเมี่ยงเกาเซี่ยงตี่ เทวราชเง็กเซียนฮ่องเต้ ขึ้นเถลิงเทวมไหสวรรค์ทิพยวิมานทรงมีมหาเมตตามหากรุณาหวังช่วยเหลือสรรพสัตว์

หมายฟูมฟักมนุษย์นิกร มีมหาปณิธานนำคุณธรรมเผยแพร่คำสอน ให้ศาสนาอันเที่ยงแท้รวมเป็นหนึ่งเดียวแลห้าศาสนาต่างหวนคืนสู่แหล่งกำเนิดโดยประสงค์นี้ จึงสถาปนามหาคุณธรรมสโมสรเพื่อเผยแผ่คุณธรรมศาสน์นำหลักสิบบำเพ็ญและแปดบัญญัติ สั่งสอนแก่ทุกครัวเรือนโดยหวังว่ามนุษย์โลกจะอยู่ร่วมกันโดยสันติ เนื่องเพราะในไตรกัปป์อันเป็นยุคปลายนี้ จะโปรดทุกข์เข็ญให้สิ้น จึงมีเมตตาประทานบทสวดคุณธรรมศาสน์ เพื่อปลุกเร้าให้มนุษย์ประจักษ์รู้ในธรรมอันจริงแท้ บทสวดตอนหนึ่งว่า

"หมายโปรดทุกข์เข็ญอุปัทวันตรายทั้งมวล แลหวังเกื้อกูลสรรพชีวิตดังนี้ กุลบุตรทั้งหลาย! คำสอนจึงไม่ห่างจากคุณธรรม แลคุณธรรมต้องไม่ห่างจากกาย(ใจ)" เช่นนี้คือมหาปณิธานแห่งศาสน์ข้า

ในปัจฉิมกถายังมีว่า "หมายให้อริยะคัมภีร์นี้ ปกแผ่กล่อมเกล้าโลกโดยทั่วถึง เพื่อจักได้ไปสู่แดนอันเกษมร่วมกัน แลนั้นคือสวรรค์อันเป็นบรมสุข" การเผยแผ่แห่งคุณธรรมศาสน์โดยหลักเหตุผลจึงเป็นเช่นนี้เอง โดยที่สมาคมเผยแผ่คุณธรรม "เต็กก่า" จีจินเกาะ ได้น้อมปฏิบัติตามเทวประสงค์ จัดพิมพ์หนังสือเรื่อง "กำเนิดคุณธรรมศาสน์" ก็หวังจะได้รับรู้ถึงที่มาแลประวัติแห่งคุณธรรมศาสน์ และให้มนุษยโลกเข้าใจในหลักแห่งคุณธรรม นี้เป็นภาระอันยิ่งใหญ่ที่ฟ้าประทาน ข้าซุ่นเอี๊ยงหวังว่า ผู้ที่ได้อ่านหนังสือนี้ จะประจักษ์ชัดแจ้งในปัญญา และผู้ที่ตั้งใจศึกษาจะได้บรรลุถึงความจริงแท้ นี้แลจึงจะสำเร็จประโยชน์แห่งหนังสือนี้

คุณธรรมสืบยาวนาน จากศาสน์เต๋า
คำสั่งสอนปลุกเร้าคนแผ่ไพศาล
อริยกิจตั้งมั่นมุ่งหลักการ
ต้นธารไกลหากน้ำไหลทุกแหล่งริน
วิสุทธิ์ธรรมปลุกโลกตื่นจากหลง
หมายมั่นคงเกื้อกูลทุกชีพสิ้น

ฝากวจีเตือนมนุษย์เป็นอาจิณ

คำนำนี้ประทับพิมพ์หนังสือธรรม

ให้ไว้ ณ วันขึ้นสิบห้าค่ำ เดือนยี่ ปีเต็งทิ้ว อันเป็นวันเทวสมภพของศาสดาเจ้าแห่งเต๋า ณ สมาคมเผยแผ่คุณธรรม "เต็กก่า" จีจินเกาะโดยวิสุทธิ–เทพลือซุ่นเอี๊ยง

เจริญพร! ฮา ฮ้า! มาแล้ว
กิจพิธีเคร่งครัดจัดงานฉลอง
ลองเหลียวมองผู้คนเต็มธรรมสถาน
ไหวกิ่งหลิวพริ้วคำกาพย์กลอนจาร
น้อมสักการถวายพรอำนวยชัย
ทิพยากาศจากบูรพาปรากฏภาพ
ศาสดาเจ้าประกาศธรรมนำวิถี
หน้าวิหารควันธูปลอยคลุ้งคลี
บนหอธรรมจี้กงเพี้ยนมาร่วมงาน

อาตมา พระเต้าจี้

ฮา ฮา เจริญพร!

วันนี้ เป็นวันเพ็ญเดือนยี่ คือวันเทวสมภพของศาสดาเจ้าแห่งเต๋าสถานธรรมจีจิน จัดกิจเฉลิมฉลองตามประเพณี เมื่อครู่เหล่าเทพเทวะต่างมาสู่มณฑลพิธี เพื่อร่วมงานฉลองบัดนี้ เต้าจี้ขอน้อมถวายพร ขอศาสดาเจ้า จงมีธรรมายุยิ่งยืนนาน ขอประกาศอศิรพจน์สดุดี ดังนี้

น้อมสรรเสริญกิติคุณท่านหลีเล่ากุ่ง
ขอชนมายุวัฒนา
ทั้งศาสนาเต๋าจงสืบทอดไปตราบนาน
บุญญาธิการแห่งศาสดาเจ้าปกคลุมทั่วหล้า
อริยะแผ่ฟ้าดิน
เทวสมภพกาลเวียนมาถึงในวันนี้
พันวจีหมื่นนิพนธ์ถวายพร
ลมศารทฝนวสันต์พลันนิมิตเป็นทิพยชล
ขอประคมถวายพรให้ศาสดาเจ้ามีชนมายุยาวนาน
จึงประกาศอศิรพจน์นี้โดยสักการ

ท่านองเพลงหลันเถาซา

ขอมอบคำกลอนคู่เนื่องในพิธีมหาประชุมเพลิงอัฐิผู้ไร้ญาติ ของมูลนิธิเม่งฮุยเสี่ยงตั๋ว จ.ประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้

เม้งคือแสงโคมสว่างธรรมรังสี
ให้เพลิงเผาเถ้ากระดูกคืนสู่ภูมิวิสุทธิ์
ฮุยนั้น กุศลสถานประกอบงานพิธี
โดยประสงค์เกื้อกูลดวงวิญญาณกลับยังสุขาวดี

ฮา ฮา เจริญพร!

พระพายพัดโชยมาอยู่ไหวไหว
ลาจากไปสู่หน่ำพิ้งถิ่นภูสวย
อาตมาพระเพี้ยนไม่งงงวย
สุขเกษมพร้อมด้วยเหล้าไม่เมามาย

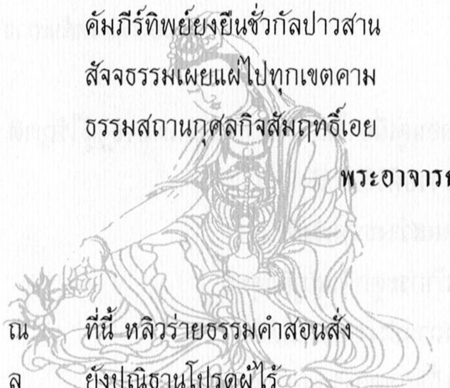
อาตมาขอลา...

เทวธรรม

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๐

หยางหลิวร่ายคำสอนโปรดหมื่นชน
เขียวเวหนชลทิพย์หลั่งจากเมฆาสถาน
สนเขียวสดต้องตะวันระยับงาม
หลิวแกว่งไกวกาพย์กานต์ธรรมสำเนียง
เทวธรรมคำสอนปลุกโลกตื่น
คัมภีร์ทิพย์ยงยืนชั่วกัลปาวสาน
สัจจธรรมเผยแผ่ไปทุกเขตคาม
ธรรมสถานกุศลกิจสัมฤทธิ์เอย

พระอาจารย์เอี้ยอุ้งซ้ง

เจริญพร!

ณ ที่นี้ หลิวร่ายธรรมคำสอนสั่ง
ลุ ยังปณิธานโปรดผู้ไร้
ศก เต็งทิ้วเป็นศรีมงคลชัย
เบญจ ไศลจตุสมุทรรุดหน้าเดิน
มาศ แห่งกาลทับทิมบานหอมกลิ่นฟุ้ง
สิบ ถ้วนจรุงใจเกษมเปรมหรรษา
ห้า ทิศสี่ทางกิจรุดหน้า
วาร สิริเวลาดีศรีมงคล
เที่ยง ตรงอุดมฤกษ์พิธีประกอบ

วัน ดีชอบตรงเวลาว่าดีหนา
จี รังนานทิพยธาตุคลุ้งศาลา
จิน ตนามาร่วมงานการพิธี
เกาะ สถานเนตรมังกรเบิกแลเห็น
ประกอบ กิจเป็นไปตามทางวิถี
พิธี ธรรมนำใจใฝ่ความดี
สุวรรณ สีดารารายพรายผ่องพรรณ
ระฆัง ดังเสียงก้องทั่วท้องฟ้า
หยก กระทบอ่าสำเนียงเสียงสดใส
เภรี กระหึ่มซึ้งสักการทวยเทพไท้
หอ ห้องใหม่รับเสด็จเสร็จกมล
เปิด แพรคุมเมฆาลอยดูสวยสด
ป้าย งามงดเปล่งประกายฉายแสงสี
เฉลิม วารประทัดสนั่นงานพิธี
ฉลอง ชัยวันดีปรีดิ์เปรมเอย

เจริญพร!

ลุมาศเดือนสาม ดวงชะตางามเลิศ ภูมิทัศน์กำเนิด
ประเสริฐศุภวาร ก่อนหลังเร่งกิจ ศักดิ์สิทธิ์ปาฏิหาริย์
สวรรค์บันดาล สักการน้อมนำ เทพ–คนร่วมจิต
สัมฤทธิ์ในประสงค์ ปีนี้มั่นคง โชคชัยยงยืน
มาสู่จีจิน ร่วมจินต์ศึกษา คือประโยชน์ธรรมา
วาสนาสัมพันธ์ สร้างเสริมกุศลกิจ สัมฤทธิ์นิรันดร

ฮา ฮา ศิษย์ทั้งหลาย การสร้างกุศลมิพึงมีข้อสงสัย ขอจงฟัง

สร้างกุศลจงอย่าขัดข้องจิต
จึงสัมฤทธิ์บุญกิจมิผิดผัน
โดยมุ่งหมายบำเพ็ญทานคุณธรรม์
เกื้อกูลกันสงเคราะห์ผู้ทุกข์ทน
เอื้ออาทรเผื่อแผ่แก่ผู้ยาก
กรุณาหากมีผู้ไร้ที่พึ่ง
ให้ได้รับความอิ่มเอมควรคำนึง
ทิพย์วารีกำซาบซึ้งตรึงตราใจ
ธรรมนาวาฉุดช่วยไม่แบ่งแยก
กุศลทานไม่ผิดแผกแตกต่างหนา
ขอเพียงมีใจใฝ่ศรัทธา
ใช้เมตตาบำเพ็ญบุญหนุนนำใจ
ไขความนัยให้คิดพินิจเห็น
แลเช่นนี้ผลอำนวยให้สุขศานต์
ประจักษ์ชัดสัจจธรรมอุดมการณ์
ปณิธานกุศลแผ่แก่ทุกคน

โอวาทไม่กี่คำในวันนี้ ขอศิษย์ทุกคนจงพินิจเรียนรู้

ฮาฮา เจริญพร!

เมื่อพูดถึงการเก็บศพล้างป่าช้า นั้นเป็นกิจกุศลจากความมีเมตตา เป็นความบรรสานระหว่างหยิน-หยาง คือ เมื่อมนุษยโลกกระทำการเก็บล้างป่าช้าให้สะอาดโดยเก็บอัฐิกระดูกขึ้นจากธุลีดินแล้วทำการฌาปนกิจบรรจุเถ้าแห่งอัฐินั้น ณ สุสานที่สร้างขึ้น กระทำพิธีเซ่นไหว้ดังนี้ ยมโลกย่อมได้รับส่วนแห่งบุญ วิญญาณสัมภเวสีที่เร่ร่อนก็ได้รับการโปรดคืนสู่สุขาวดีแดนเกษม เช่นนี้จึงว่า

การเก็บศพล้างป่าช้า เป็นกิจกุศลจากจิตเมตตา เป็นมหาปณิธานอันบรรสานสอดคล้องระหว่างมนุษยโลกและยมโลก

เจริญพร!

เพียงพูดไปก็เท่านั้น การงานทั้งปวงย่อมขึ้นอยู่กับใจที่ใฝ่กระทำ การเซ่นไหว้บรรพชนนั้นที่แท้ก็เป็นขนบธรรมเนียมแห่งลัทธิขงจื้อ คือเป็นจารีตและจริยาของสัตบุรุษ ส่วนเต๋านั้นเล่า ก็สอนให้มนุษย์มีความกตัญญู พุทธก็สอนให้มีเมตตา ดังนี้ อานิสงส์แห่งการเซ่นไหว้บรรพชนจึงหมายถึงการแผ่ส่วนบุญไปยังบรรพบุรุษ ผลอันท่านได้รับย่อมมิใช่เครื่องเซ่นของไหว้ หากเป็นส่วนแห่งบุญกุศลที่อุทิศให้เป็นสำคัญ ดังนั้น ที่คุณธรรมศาสน์มุ่งเน้นสั่งสอนชาวโลกโดยจุดหมายคือทั้งห้าศาสนาไม่แตกต่างกัน ดังนี้เพื่อมิให้มนุษย์ผิดจารีต รักษากตัญญูธรรม แลมีความเมตตาเผื่อแผ่โดยถ้วนทั่ว เหตุนี้ ประเพณีพื้นบ้านเกี่ยวกับการเซ่นไหว้บรรพชน จึงมีเหตุผลแห่งธรรมดังที่กล่าวมา

เข้าใจหรือไม่?

ด้วยเหตุนี้ เครื่องเซ่นไหว้ที่แท้จึงขึ้นอยู่ที่ใจ ในบทสวดเต๊กเตี้ยงจึงกล่าวไว้ว่า “เทพและมนุษย์สัมผัสกันโดยทางใจ ดังนี้ใจจึงเป็นดั่งธูปแห่งศรัทธาที่สื่อถึงห้วงสวรรค์” เช่นนี้ยังมีข้อสงสัยอันใดอีก

ฮาฮา เจริญพร!

ดั้นบาทาควงเมฆลอยละลิ่ว
ประเดี๋ยวหนึ่งก็ปลิวถึงภูหน้ำผึ้ง
บำเพ็ญจิตแสวงหามรรคความจริง
เกษมยิ่งอิ่มเปรมใจรื่นรมย์

อาตมาขอลา....

เจริญพร!

เทพ-มนุษย์ร่วมสร้างสรรค์เต็กก่า
ทุกสถานน้อมบูชาเทิดกุศล
สามัคคีไมตรีเชื่อมสัมพันธ์กมล
ย่อมส่งผลคุณธรรมศาสน์ให้รุ่งเรือง

เจริญพร!

ดันเมฆามาสู่จีจินเกาะ
แลบ่มเพาะมนุษย์ให้ไม่หลงใหล
เหลียวมองผู้คนเป็นเช่นไร
เสียงธรรมไขรู้ไขแจ้งแห่งปัญญา

อาจารย์ลากลับ...

ฮาฮา ฮาฮา เจริญพร!

เก็บกระดูกก็เหมือนปลูกต้นโพธิ
ต้องดำริเมตตาทานการกุศล
หลิวพริ้วคำสอนสั่งนิกรชน
โอวาทธรรมนำกมลไม่หลงทาง
ตั้งประสงค์หมายสงเคราะห์ผู้ทุกข์ยาก
เมตตาจิตมากมีมหาศาล
ทุกแห่งหนกุศลสถานมาร่วมงาน
ศิษย์ศรัทธาสืบสานธรรมพิธี

อาตมา เต้าจี้

เทวธรรม

เนื่องในงานฉลองวันเทวสมภพ
พระวิสุทธิเทพ หลือ ซุ่น เอี๊ยง โจว ซื่อ
วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๐
(ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๔ ปี เต็งทิ่ว)

เทิดทูนบุรพาจารย์วารมงคล
น้อมกมลถวายพรชัยรังสรรค์
ร่วมฉลองงานพิธีศรีวารวัน
ขอจงมีอายุมั่นขวัญยืนยง

เซียนเตียวลก

วันนี้ ประจวบกาลขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๔ เป็นศรีมงคลวันเทวสมภพของบุรพาจารย์หลือ ซุ่น เอี๊ยง ทั่วคัคนางค์ต่างร่วมเฉลิมฉลอง ข้ามายังสถานธรรมจีจิน ขอน้อมถวายพร ขอบุรพาจารย์ จงมีชนมายุสถาพรวัฒนา

ขอเป็นตัวแทนเหล่าศิษย์ น้อมถวายคาถาสดุดี ดังนี้

บุรพาจารย์หลือซุ่นเอี๊ยง

ท่งเปียง นามเซียนพ่อไล้
อิทธิฤทธิ์เหนือผู้ใด
ทั้งเป็นใหญ่ในเทวา
ภูมิธรรมนั้นล้ำลึก
เผยแผ่ศาสน์ให้ศึกษา
อริยธรรมพูนสัจจา

ปลุกโลกาให้เห็นธรรม
สงเคราะห์ผู้ยากไร้
ปณิธานไซร้แผ่ไพศาล
เทพบดีซูอิ๋วนาม
จักสืบสานนานหมื่นปี

ณ หอนกกระเรียนเหลือง
จารึกธรรมเตือนมนุษย์
กระบี่ธรรมยั้งมารหยุด
แสงธรรมผุดผ่องคนดี
สถาปนาเต็กก่าตั้ง
ถ่ายทอดทั้งเหนือและใต้
โดยประสงค์บุญสร้างไว้
อุทิศให้ทุกชีวี
หมายโปรดมนุษย์โลก
คลายทุกข์โศกสู่สวรรค์
กาลนี้มงคลวัน
วารสมภพถวายพร
เฉลิมชนม์จัดพิธี
สดุดีศรีเกษม
เทวคุณพูนอิ่มเอม
ต่างปรีดิ์เปรมถวายชัย

เอื้อนเอ่ยปากฝากวจีธรรมผ่องผุด
วิสุทธิ์มรรคเยื้องย่างนำธรรมวิถี
โดยมุ่งหมายโปรดสัตว์ทุกชีวี
ใช้คัมภีร์เป็นธรรมอมฤต
เทวธรรมเผยแผ่อริยสัจจ์
ทิพยธาตุเด่นชัยเบื้องบูรพาทิศา
นิมิตธรรมเกื้อมนุษย์พูนปัญญา
สร้างเกาะหนาทั้งใต้เหนือเพื่อแพร่ธรรม

ข้า ชุ่นเอี๊ยง

การสืบทอดแห่งคุณธรรม คือทั้งห้าศาสนามีปฐมกำเนิดจากต้นธารเดียวกัน โดยยึดมั่นคุณธรรม น้อมนำธรรมมรรคา ดังนี้อริยศาสน์ที่ตั้งขึ้น จึงหมายผดุงมนุษยโลก ใช้ธรรมคัมภีร์สอนสั่งให้มนุษย์มีคุณธรรมเป็นเบื้องต้นโดยนำหลักสิบบำเพ็ญและแปดบัญญัติไปปฏิบัติใช้ในการดำเนินชีวิต เพื่อให้อยู่ร่วมกันโดยสันติ เมื่อมีคุณธรรมจากนั้นจึงให้ศึกษาธรรม บำเพ็ญอริยผลอันแท้เที่ยงจนบรรลุรู้ ด้วยเหตุนี้ คุณธรรมจึงจะสัมฤทธิ์เป็นศาสน์ได้ ดังการตั้งขึ้นของเต็กก่าคือคุณธรรมศาสน์นั้น ก็มีวัตถุประสงค์ดุจเดียวกัน คือใช้คุณธรรมกล่อมเกลามนุษย์ ให้มีใจใฝ่คุณธรรม แลใช้หลักธรรมสั่งสอนผู้คนให้มีปัญญาเห็นแจ้งธรรมอันประเสริฐ นี้แลที่เรียกว่าใช้หลักคุณธรรมอบรมมนุษยโลก ในบทสวดเต็กเตี้ยงกล่าวว่า "หมายโปรดทุกข์เข็ญอุปัทวันตรายทั้งมวล แลหวังเกื้อกูลสรรพชีวิต ดังนี้ กุลบุตรทั้งหลาย คำสอนจึงไม่ห่างจากคุณธรรม และคุณธรรมต้องไม่ห่างจากใจ" นี้เป็นสัจจาอันเที่ยงแท้ของศาสน์ข้า

วันนี้ขอฝากข้อคิดให้ศิษย์ได้พิจารณาศึกษาโดยทั่วกัน

เจริญพร!

เอื้อนเอ่ยปากขานเรียกมนุษย์หยุด
จิตผ่องผุดบำเพ็ญพรตในถ้ำผา
เอื้อนเอ่ยปากปลุกมนุษย์แจ้งปัญญา
เทวธรรมล้วนภาษาอันดีงาม

บัดนี้ ขอลา

เทวธรรม

เนื่องในงานฉลองวันพุทธประสูติ
พระศากยมุนีพุทธเจ้า
วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๐
(ขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๔ ปี เต็งทิ่ว)

พานพบตถาคตเจ้าจิตแช่มชื่น
ภิรมย์รื่นวารฉลองทั่วท้องสวรรค์
ถวายพรสดุดีมงคลวัน
ณ สถานธรรม์จีจินร่วมพิธี

เทวบุตร เซ่งห่วย เซ่งทง

ประจวบกาลวารพุทธประสูติเวียนมา ในมงคลวโรกาสนี้ ทั่วท้องสวรรค์ต่างร่วมฉลองปรีดา เซียนน้อยทั้งสองมาถึงสถานธรรมจีจิน ขอน้อมถวายพรขอพระธรรมายุสถาพรตลอดกาล กับขอถวายคาถาสดุดี ดังนี้

พุทธรังสีส่องทั่วหล้า
พุทธานุภาพปกประชาชี
พุทธคุณสืบหมื่นปี
ตรีโลกธาตุอาบอิ่มเอม
ธรรมนาวาโปรดมนุษย์
ฌานผ่องผุดเกื้อการุญ
โพธิจิตเพิ่มพูน
ทรงเกื้อกูลแก่ผองชน

ประจวบกาลวารมงคล
อุดมสวัสดิ์พิพัฒน์ผล
พุทธรังสีส่องสกล
ทุกปริมณฑลต่างเปรมปรีดิ์
นบนอบถวายพจน์
น้อมประณตถวายพร
พระชนม์สถาพร
ร่ายกาพย์กลอนน้อมสดุดี

พระศากยมุนีพุทธคุณหนุนนำโลก
เมตตาคุณดับทุกข์โศกวิโยคหนา
ตรีโลกธาตุประจักษ์แจ้งแห่งปัญญา
เมธาธรรมเผยแผ่นิจนิรันดร์

พระมัญชุศรี-พระสมันตภัทรโพธิสัตว์

วันนี้ประจวบกาลวันพุทธประสูติ เราทั้งสองมาสู่ธรรมมลฑลนี้ เพื่อเร่งเร้าศิษย์คุณธรรมให้มุ่งสู่ธรรมมรรคาอันประเสริฐ

เจริญพร!

เมื่อกล่าวถึงพุทธศาสน์และคุณธรรมศาสน์ ปฐมฐานต่างก็เป็นศาสนาอันสูงส่งร่วมกันมา พุทธะนั้นมีเมตตาโปรดโลก ส่วนคุณธรรมก็มีความโอบอ้อมอารีในทวยราษฎร์ ซึ่งคืนสู่หนึ่งเดียวกัน คำสอนของพุทธศาสนากับหลักสิบบำเพ็ญแปดบัญญัติของคุณธรรมศาสน์ แท้ที่จริงก็คือสัจจตถาตาสิ่งเดียวกัน

จุดมุ่งหมายของพุทธศาสน์นั้น ย่อมอยู่ที่พระนิพพาน และความสำเร็จขั้นสูง ส่วนจุดหมายของคุณธรรมศาสน์ก็อยู่ที่การบรรลุรู้ประจักษ์ในธรรมเป็นความสำเร็จในธรรมปณิธานดุจเดียวกับความสำเร็จในขั้นสูง ก็คือการบรรลุในธรรมนั่นเอง กล่าวคือต่างก็เป็นสุญญตา ด้วยเหตุนี้ จึงว่าพุทธศาสน์กับคุณธรรมศาสน์ที่แท้ก็เหมือนกันแลคืนสู่หนึ่งเดียวกันดังนี้

เจริญพร!

วันนี้ เราทั้งสองขอฝากข้อพิจารณาให้เป็นแนวทางสำหรับศึกษาต่อไป

ฮา ฮา เจริญพร!

มณฑลพิธีดูเคร่งครัด
ธรรมสถานจีจินจัดงานฉลอง
พระเต้าจี้ก็ร่วมมาตามครรลอง
เสียงกึกก้องบ่งบอกการงานมงคล
ทิพยธาตุกำจายลอยลิ่วละล่อง
ถวายพรธรรมายุพิพัฒน์ศรี
ตถาคตทรงอยู่ในดวงจิตรี
ลุวารนี้น้อมสดุดีถวายชัย

อาตมา พระเต้าจี้

เทวธรรม

เนื่องในงานฉลองวันเทวสมภพ
พระอริยาจารย์ฮ้อเอี้ยฮุ้งเซี้ยโจ้ว
วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๐
(วันที่ ๑๖ เดือน ๔ ปี เต็งทิ้ว)

ฉลองการวารมงคลอุดมฤกษ์
คณาสวัสดิ์เบิกฟ้าเฉลิมศรี
ณ จีจินน้อมถวายพรสดุดี
เทพวจีธรรมสำเนียงเสียงเด่นดัง

เทวบุตร เช่งทง

วันนี้ ประจวบกาลวันมงคลเทวประสูติของพระอริยาจารย์ ฮ้อเอี้ยฮุ้ง ทั่วแดนพ่งไล้ต่างรื่นเริงเฉลิมฉลอง ข้าน้อยเช่งทงมายังสถานธรรมจีจิน นบน้อมถวายพร ขอเทวาจารย์จงมีธรรมายุวัฒนา กับขอถวายสดุดี ดังนี้

พระอริยาจารย์นามสูงส่ง
ชื่อยืนยง "ลักบ้อเซียน"
พุทธานุภาพไม่แปรเปลี่ยน
รวมแปดองค์เซียนพ่งไล้
ห้าวหาญชาญขุนศึก
ความภักดีลึกล้ำหนา
ช่วยชาติช่วยประชา
จารจารึกคุณหมื่นปี

ภูมิทัศน์ศาสตร์ชำนาญ
ทั้งเชี่ยวชาญดาราศาสตร์
ฮวงซุ้ยก็เปรื่องปราด
ไม่เคลื่อนคลาดพิจารณา
ชินแสดูภูมิทัศน์
ไม่ข้องขัดทานกุศล
เกื้อกูลคนยากจน
ตั้งกมลโปรดโลกา
กระเรียนรับกลับพ่งไล้
แลสร้างไว้ธรรมสถาน
เผยแผ่ธรรมกิจการ
ทั้งสืบสานทิพย์คัมภีร์
เทพฤทธิ์กระเดื่องดัง
ธรรมก็ยังทั้งตรีธาตุ
มงคลวารกาลผุดผาด
น้อมประกาศสดุดี
ถวายพรชนมายุ
ลุฉลองทั่วท้องสวรรค์
แลทุกสถานธรรม์
ล้วนสุขสันต์วันมงคล
น้อมนบถวายชัย
ขอให้มีชนม์ยืนนาน
เสด็จมา ณ สถาน
อภิบาลนิกรชน
สั่งสอนมนุษย์โลก

ให้รุ่งโรจน์ศาสนา
เหล่าศิษย์จิตศรัทธา
รับบุญญาพระอาจารย์

ปลูกสร้างบุญได้เก็บเกี่ยวกุศลผล
ทุกวัยชนม์ก็จะสุขเกษมศานต์
เห็นกระเรียนมาจีจินร่วมในงาน
เมฆาขับสู่สถานงานพิธี
พริ้วกิ่งหลิวหวิววาดธรรมคำสั่งสอน
ปลุกนิกรตื่นจากหลับจากหลงใหล
ทิพยธาตุจากเบื้องบูรพาไกล
แผ่กว้างไปในหลักธรรมนำชีวา

ข้า ฮ้อเอี๊ยอุ้ง

เจริญพร!

อันว่าพ่งไล้ ดินแดนแห่งทวยเทพและเหล่าเซียนที่แท้ก็อยู่กลางใจของชาวโลก ที่ว่าท่องไปก็คือสงบปล่อยว่าง ดังนั้น ที่ว่าท่องไปในพ่งไล้ ก็คือใจอันสงบปล่อยว่างนั่นเอง

ชาวโลกต่างนิยมชมชอบจะไปพ่งไล้ แต่ส่วนมากก็ยังไม่รู้ว่าอยู่ที่ใด ทว่าผู้ที่มีคุณธรรมแลศึกษาธรรม ย่อมประจักษ์ว่าพ่งไล้มิจำต้องแสวงหาไปไกล หากรู้บำเพ็ญจิต มีความสงบปล่อยว่าง นี้ย่อมเท่ากับการท่องไปในพ่งไล้ แดนเกษมของทวยเทพนั่นแล

วันนี้ **เซียนซักม้อ** ซึ่งผู้คนขนานนามว่าเป็นพุทธะผู้ท่องไปในพ่งไล้ ขอฝากข้อ

ธรรมให้เหล่าศิษย์นำไปคิดพิจารณาเพื่อให้เห็นถูกต้อง เจริญพร!

เซียนซักบ้อท่องไปในเวหา
ดั้นเมฆาสู่พ่งไล้ธรรมสถาน
กระเรียนรับกลับสู่ห้วงพิมาน
อิสรจรท่องผ่านสี่ทิศไป

บัดนี้ ขอลา

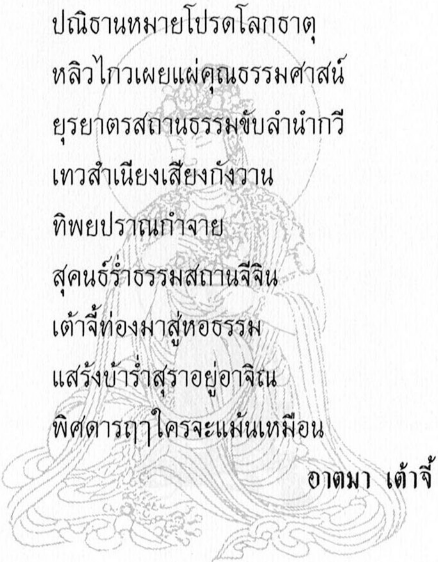

เทวธรรม

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๐

(วันที่ ๒๕ เดือน ๕ ปี เต้งทิ้ว)

ฮา ฮา เจริญพร!

มรรคาสืบสวรรค์
ปณิธานหมายโปรดโลกธาตุ
หลิวไกวเผยแผ่คุณธรรมศาสน์
ยุรยาตรสถานธรรมขับลำนำกวี
เทวสำเนียงเสียงกังวาน
ทิพยปราณกำจาย
สุคนธ์ร่ำธรรมสถานจีจิน
เต้าจี้ท่องมาสู่หอธรรม
แสร้งบ้าร่ำสุราอยู่อาจิณ
พิศดารฤๅใครจะแม้นเหมือน

อาตมา เต้าจี้

ฮา ฮา เจริญพร!

กล่าวกันว่าสุราสามารถทำให้คนเมา สุราจึงอาจทำลายคน สุราก็คือเหล้า เหตุดังนี้ ดื่มสุราพึงรู้รสเหล้า ดื่มเหล้าพึงเข้าถึงอนุนิสัย เนื่องเพราะคนเมาสุรามักไม่รู้ตัว ทั้งไม่อาจควบคุมจิตใจ ด้วยเหตุนี้ ที่เต้าจี้ดื่มสุราจึงไม่เมาเหล้า ทั้งไม่เมาใจ ต่างจากมนุษย์ที่เมาเหล้าส่วนใหญ่ก็มักจะเมาใจ หากฝึกหัดอย่างเต้าจี้ให้รู้ประมาณกำลังตน ให้รู้ประมาณใจตน ก็เปรียบได้กับการเรียนธรรมสั่ง

สมคุณธรรม ซึ่งต้องรู้ประมาณกำลังตน รู้ประมาณใจตน เช่นนี้การบำเพ็ญปฏิบัติก็อาจสัมฤทธิ์ผล

ฮา ฮา เข้าใจหรือไม่

วันนี้ อาศัยวิสัยคนเมาสุรา กล่าวอ้างสุภาษิตเพื่อสั่งสอนธรรม ฮา ฮา หรือศิษย์วิเทศเห็นอย่างไร ยังมิทันได้ดื่มสุรา แต่ดูท่าทางเมามายเสียยิ่งกว่าคนเมาเหล้า ข้อธรรมนี้ เข้าใจไหม ฮา ฮา

ที่แท้ที่ว่าเมามายก็คืองมงาย คำสอนของอาตมามุ่งหมายที่จะปลุกเตือนมนุษย์โลกให้ตื่นฟื้นจากความลุ่มหลง ขจัดเสียซึ่งความงมงาย ใช้คุณธรรมเป็นคำสอนให้มนุษย์รู้จักช่วยเหลือตนเองแลให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม พึ่งพาตนเองเพื่อเกื้อกูลตนเอง หากเข้าใจในหลักธรรมดังนี้ จึงจะเรียกว่าเป็นผู้มีสติปัญญาโดยแท้จริง เข้าใจหรือไม่

ที่ไหว้วอนพระเจ้าล้วนงมงาย
ยังไม่สายหากเร่งเรียนเพียรศึกษา
ที่อาจารย์แสดงธรรมหวังให้พิจารณา
ขจัดเสียซึ่งมายาให้เห็นจริง
มาที่นี่พึงมีความชัดเจนจิต
จะสัมฤทธิ์ซึ่งศรัทธามานี่หนอ
หลิวแกว่งไกวสอนธรรมไม่รั้งรอ
ขอเพียงศิษย์เลือกหยิบไปใช้รู้เรียน

เทวธรรม

วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๐
(ขึ้น ๔ ค่ำ เดือน ๕ ปีเต็งทิ้ว)

พระสูตรธรรมหมั่นศึกษาปัญญาพูน
เร่งเกื้อกูลกิจกุศลสั่งสมผล
มาที่นี่ก็เพื่อโปรดผู้คน
เทวธรรมนำกมลแผ่กว้างไกล
ทิพยธาตุสืบสานคุณธรรมศาสน์
โดยมุ่งมาดสัจจธรรมนำวิถี
ณ สถานธรรมโปรดสัตว์พ้นโลกีย์
ล้วนเหล่าศิษย์มากมีซึ่งศรัทธา

อาตมา เต้าจี้

ฮา ฮา เจริญพร!

เมื่อกล่าวถึงคุณธรรมศาสน์ ที่แท้ก็คือการนำเอาคุณธรรมออกเผยแผ่เพื่อโปรดเหล่าเวไนย มีคุณธรรมเป็นแนวทางแห่งการสั่งสอน เผยแผ่ธรรมเพื่อสืบทอดสัจจา นั่นก็คือให้หมื่นชนมีสำนึกในคุณธรรมการสืบสานแห่งคุณธรรม-ศาสน์ ก็โดยมีคุณธรรมเป็นเป้าประสงค์ มีกุศลจิตเป็นปณิธานสูงส่ง แลที่แท้จุดมุ่งหมายของคุณธรรมศาสน์ก็คือการโน้มนำให้โลกมีคุณธรรมเพื่ออยู่ร่วมกันโดยสันติ ใช้มหาธรรมนำวิถีโลก เซียน-พุทธ ประทานโอวาทธรรม ก็เพื่อชักนำให้มนุษย์ตื่นจากความลุ่มหลง ใช้หลักคุณธรรมสั่งสอนให้ผู้คนมีสติปัญญาเห็นแจ้งในสัจจธรรมอันแท้เที่ยง ปลุกเตือนมิให้มนุษย์ลุ่มหลงงมงาย ให้มีปัญญาความรู้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ช่วยเหลือตนเองในพ้นห่างจากห้วงทะเลทุกข์ คุณธรรมศาสน์ปรารถนาให้มนุษย์สร้างกุศล เกื้อกูลยมโลกด้วยการเก็บศพ

ล้างป่าช้าเป็นเมตตาทาน เกื้อกูลมนุษยโลกด้วยการจุนเจือช่วยเหลือผู้ทุกข์ยาก เป็นทานสงเคราะห์ สำเร็จประโยชน์ทั้งทวิภพ แลนั่นคือจุดมุ่งหมายแห่งคุณธรรมศาสน์ และด้วยเหตุนี้ มหาปณิธานของคุณธรรมศาสน์ก็คือ ให้แต่ละคนมีสติปัญญา นี่เป็นการเกื้อกูลภายใน และสร้างกุศลกิจซึ่งเป็นการสงเคราะห์ภายนอก คือบำเพ็ญทั้งภายในภายนอกให้สำเร็จประโยชน์แห่งธรรม

วันนี้ ขอฝากคำสอนให้ศิษย์ได้พินิจพิจารณาศึกษาธรรมกันต่อไป

ฮา ฮา เจริญพร เข้าใจไหม!

ที่อาตมาสั่งสอนผู้คน มิได้หวังให้พวกเธอเชื่อในคำของอาตมา หากปรารถนาให้พวกเธอมีความเชื่อมั่นในตนเอง เกื้อกูลตนเองให้ฟื้นตื่นจากความลุ่มหลง นี่แหละจึงจะเรียกว่าเป็นผู้มีสติปัญญาในการไหว้พระ ฮา ฮา

ที่อาตมาดื่มเหล้า ก็มิใช่จะให้พวกเธอดื่มเหล้าตามนี้ฉันใด ที่อาตมาเมามายจึงไม่ใช่จะให้พวกเธอเมามายด้วยฉันนั้น เพราะที่อาตมาเพี้ยนๆ บ้าๆ ยังสามารถจะโปรดสัตว์ แต่พวกเธอนั้นเล่า จริงๆ เท็จๆ ยังไม่อาจช่วยเหลือตนเอง เช่นนี้จึงนับว่าน่าหัวเราะ ดังนั้น มาหัดเพี้ยนๆ บ้าๆ อย่างอาตมาจะมิดีกว่าดอกหรือ ฮา ฮา เจริญพร

ขอมอบบทกวีนี้ เพื่อร่วมฉลองชัยในพิธีเปิดหอกลองหอระฆัง ดังนี้

ห้าศาสน์ร่วมจำนงค์เผยแผ่ธรรม์

เร่งสร้างสรรค์สืบธรรมหมื่นวษา
ศุภนิมิตปรากฏเป็นมงคลนา
เวลาดีประกอบพิธีฉลองการ
มงคลวารบูชาปวงวิสุทธิเทพ
ดาววิเศษเรืองประกายฉายส่งแสง
ทิพย์รังสีวาววับส่องสำแดง
ฉลองแห่งความสำเร็จสร้างหอชัย

ทิพยากาศจากบูรพาแจ้งข่าวดี
ให้โลกมีสัจจธรรมนำเกษม
ตะวันยังโชนฉายโชคอิ่มเอม
ระฆังเปล่งเสียงสนั่นลั่นฟ้าดิน
ประกายหยกงดงามดั่งคุณธรรม
กลองรัวย่ำยีแปดเสียงสู่สวรรค์
ศาลาใหม่ประดุจคิ้วที่คู่กัน
ทั้งสองหลังดูสมช่างงดงาม
ณ เบื้องอาสน์เทพพุทธหลั่งทิพย์วารี
ล้วนคนดีที่มาร่วมงานฉลอง
ประกอบกิจการกุศลตามครรลอง
ศาสน์เรืองรองรุ่งโรจน์โชติช่วงเอย

กับขอมอบโศลก เพื่อเป็นที่ระลึกในการเยือนไต้หวัน ดังนี้

สอนธรรมมุ่งมาด
สืบศาสน์นิรันดร์
ใช้หลักสัทธรรม์
สร้างสรรค์โลกา
แสงธรรมกำจาย
โชนฉายโลกหนา
หมื่นปีธรรมา
ศาสนารุ่งเรือง

อนึ่งเนื่องในงานฉลองครบรอบ ๒๘ ปี แห่งการสถาปนาพ่งไล้โหงวเซียวเกาะ ขอมอบกวีนิพนธ์เพื่อลงพิมพ์ในหนังสือที่ระลึกดังนี้

วิสุทธิ์ศุภากาศ
ดารดาษเทพดินแดน

สวนสวรรค์แมน
เมืองแมนศิวิไลซ์
ห้าศาสน์สืบเหนือใต้
ท่องไปสู่อัมพรสถาน
เทพพิมาน
บำเพ็ญญาณสำเร็จมรรคผลอุดม
มีจิตเอื้ออารีย์
ยี่สิบปีมิหยุดหย่อน
แปดเทพบิดร
โปรดนิกรมวลชน
เต็งทิ้วมงคลกาล
ปณิธานปลุกลุ่มหลง
เอี้ยอุ้งตั้งจำนง
จารึกธรรมดำรงสืบตราบนาน

ท่านองเพลง โชยชิวส่วย

ให้ตั้งจิตกิจกุศลจงหมั่นสร้าง
ข้าเมามายอย่างเพี้ยนบ้าเรื่องข้าหนอ
ประจักษ์ธรรมนำวิมุติไยรีรอ
มีเพียงพอแล้วเงินทองต้องทำดี
คุณธรรมบำเพ็ญเร่งสั่งสม
ผลอุดมเมตตาทานการกุศล
ปลูกโพธิสร้างบุญเป็นมงคล
หวังเหล่าศิษย์ทุกคนจงร่วมใจ

เจริญพร อาตมาขอลา

โอวาทธรรม

วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๐
(ขึ้น ๑๑ ค่ำ เดือน ๕ ปีเต็งทิ้ว)

การบำเพ็ญคุณธรรมอยู่ที่จิต
ท่องสี่ทิศแสร้งเพี้ยนบ้าอย่าสงสัย
พัดน้อยโบกระบัดแกว่งกวัดไกว
ทุกคราวไซร้เทวธรรมสั่งสอนคน
ธรรมรังสีม่วงแดงแสงสาดส่อง
อิสรจรต้องครรลองสัจจาหนา
คุณธรรมศาสน์เผยแผ่จากวิหารา
หอศาลาดูงามงดสดสวยเอย

อาตมา เต้าจี้

ฮา ฮา เจริญพร! ขอทุกคนตั้งใจสดับฟังคำสอน

รากฐานของการสร้างกุศล ต้องมีความศรัทธาเป็นสำคัญและมีความตั้งใจมั่นในอันจะสืบสานปณิธาน ศรัทธาอันไม่เคลื่อนคล้อยยังให้เกิดเมตตาจิต เช่นนี้แลที่เรียกว่า กุศลจิต แลมนุษย์ที่มีกุศลจิตย่อมได้ชื่อว่าสาธุชน สาธุชนสร้างกุศลกิจต้องรู้เท่าทันใจตนเองและรู้ประมาณกำลังตัว การรู้จักประมาณทำดีเช่นนี้ย่อมมีสุข

อย่างไรก็ตามสร้างกุศลพึงตั้งกมลบำเพ็ญธรรม สาธุชนควรยึดมั่นคุณธรรม ทั้งการบำเพ็ญธรรมและการยึดมั่นคุณธรรม ต้องอยู่ที่ใจศรัทธาใฝ่ปรารถนาปัญญาความรู้ ที่เซียน–พระประทานคำสอนแก่ชาวโลกก็มุ่งหวังดังนี้

ให้ผู้คนมีศรัทธาสร้างกุศลเป็นเบื้องต้น และให้บำเพ็ญธรรมยึดมั่นคุณธรรมให้บังเกิดสติปัญญาขึ้นในภายหลัง จากศรัทธาให้มีปัญญา จากสร้างกุศลให้เห็นแจ้งธรรมทีละก้าวทีละก้าวไปสู่ความสำเร็จในมรรคผล

ฮา ฮา เทวธรรมที่แสดงมาในวันนี้ หวังให้ทุกคนศึกษาโดยรอบคอบ

เจริญพร!

ทิพยธาตุเบื้องบูรพาดูรุ่งโรจน์
ช่วงโชติสัจจธรรมนำวิถี
ให้เข้าถึงแจ้งชัดมรรควิธี
ไปคราวนี้ที่เกาสวังและไทเป
เผยแผ่ศาสน์ปรารถนาความสำเร็จ
กิจการเสร็จสุขสมอารมณ์หมาย
เมล็ดพันธุ์แห่งบุญหว่านให้กระจาย
ขยายงานการกุศลผลสืบนาน
อริยธรรมปลุกโลกตื่นจากหลง
โดยประสงค์มหาธรรมนำสร้างสรรค์
โบยโบกพริ้วไสวธงคุณธรรม์
ทิพย์สำเนียงเสียงสนั่นทุกทิศทาง
คัมภีร์ธรรมนำทางปัญญาเกิด
จิตประเสริฐบำเพ็ญธรรมสั่งสมผล
อรุณรุ่งเทพนิมิตบันดาลดล
ณ เบื้องหน้ามงคลชัยได้พบพาน

ฮา ฮา เจริญพร!

ร่วมใจร่วมจิตกิจสัมฤทธิ์

ร่วมแรงประกอบกิจเห็นเหมาะสม

ร่วมปณิธานเมตตาทานโปรดผู้คน

ร่วมหรรษาชื่นกมลกับจี้เตียน

บัดนี้ ขอลา...

เทวธรรม

เนื่องในพิธีเปิดหอกลอง-หอระฆัง
วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๔๐
(ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๕ ปีเต็งทิ้ว)

หมื่นวษาเผยแผ่คุณธรรมศาสน์
โดยมุ่งมาดอริยธรรมนำสืบสาน
ในสวนธรรมไผ่สดเขียวดูตระการ
สนสนานร้อยปีงดงามตา
ศึกษาศาสน์เรียนรู้ธรรมนำชีวิต
จะสัมฤทธิ์อุดมการณ์ความมุ่งหวัง
เภรีธรรมปลุกให้ตื่นจากภวังค์
สุรเสียงกังวานดังช่างสุขใจ

เทวอาจารย์หลิวชุนฮวง,เอี้ยอุ้งซัง,เตียวเฮี่ยงทัง,โง้วมั่งอู๊

เจริญพร!

การเผยแผ่แห่งคุณธรรมศาสน์ ก็เพื่อปลุกเร้าให้มนุษย์มีใจใฝ่คุณธรรมสร้างกุศล เป็นการสร้างสรรค์อริยกิจจา และการสืบทอดแห่งเต็กก่าก็มุ่งหมายสั่งสอนให้มหาชนยึดมั่นคุณธรรม ต้นกำเนิดแห่งคุณธรรมศาสน์จึงยาวไกล ดุจน้ำหลั่งไหลไม่หยุดนิ่งความจริงที่คุณธรรมศาสน์เผยแผ่สู่แดนใต้จนสู่ประเทศไทย ห้าสิบปีประดุจเวลาเพียงหนึ่งวัน สถิตย์ฐานตั้งมั่นออกเผยแผ่คำสอน ถึงปัจจุบันมีสถานธรรมถึง ๕๔ แห่ง นับเป็นลิขิตแห่งฟ้าเบื้องบนเช่นนี้ย่อมนับเป็นพัฒนาการอันน่าชื่นชมของศาสน์ข้า หากทว่าทางเบื้องหน้ายังอีกยาวไกล ขอศิษย์ทั้งหลายจงร่วมแรงร่วมใจมีมานะอย่าเห็นแก่เหน็ดเหนื่อยอย่าหวั่นไหวกับคำติฉินนินทา มีศรัทธามุ่งมั่นเพื่อสัมฤทธิ์กิจเทอญ

เจริญพร วันนี้ เป็นศุภฤกษ์จัดงานพิธีเปิดหอกลอง-หอระฆัง บัดนี้ ได้เวลามงคลฤกษ์ ขออัญเชิญเทพบดีฮูอิ๋วไต่ตี่เป็นประธานประกอบพิธี ขอทุกคนจงน้อมรับ

ทิพย์สำเนียงเสียงส่งสู่สวรรค์
แสงตะวันส่องประกายศุภรังสี
เร่งรุดสู่สถานงานพิธี
ธรรมคัมภีร์เผยแพร่แก่ปวงชน
ทิพยธาตุจากบูรพามาปรากฏ
ธรรมสืบบทจดจารสานสืบหนา
ประดิษฐ์ไว้ตราบนานฐานธรรมา
ศิษย์ศรัทธาร่วมกุศลอุดมชัย

ข้า ลือซุ่นเอี๊ยง

สืบทอดศาสนา
ธรรมนาวาโปรดโลกหนอ
แผ่ธรรมอย่ารีรอ
ให้ร่วมก่อประโยชน์งาม
ตะวันแสงสาดส่อง
ระฆังทองก้องสวรรค์
ลุสถานเทพเทวัญ
กลองหยกสนั่นเสียงแผดดัง
รุ่งประกายพรายหอห้อง
โชนฉายส่องศุภรังสี
เปิดป้ายงานพิธี
ณ วันดีร่วมสวดมนต์
ทิพย์สำเนียงเสียงกึกก้อง

ตะวันส่องสี่ทิศา
เผยแผ่หลักธรรมา
ให้โลกาเร่งบำเพ็ญ
ต่างมาร่วมชุมนุม
พร้อมประชุมงานฉลอง
สำเร็จเสร็จสมปอง
สุขหรรษาพาชื่นใจ
มงคลฤกษ์ได้เวลา
จึงเร่งมาร่วมเปิดป้าย
ทุกอย่างเสร็จสมหมาย
อำนวยชัยให้รุ่งเรือง

บัดนี้ได้เวลาให้ย่ำกลอง ตีระฆังสามครั้งเป็นพิธีเสร็จกิจ ข้าขอลา..

เร่งบาทามาถึงนี่ย่ำกลองระฆัง
มาร่วมกันในงานพิธีฉลอง
สะพายเต้าโบกพัดไปตามครรลอง
ลอยละล่องเมามายข้าจี้กง
ทิพยากาศปลิวไสวในหอห้อง
สมใจปองศุภมงคลสังราศี
ศิษย์คุณธรรมทุกคนล้วนเป็นคนดี
ร่วมพิธีฉลองชัยใจรื่นรมย์

อาตมา เต้าจี้

คุณธรรมสถาปนาตั้งมั่นเที่ยงตรง คำสอนก็เป็นสิ่งซึ่งปฏิบัติได้จริง นี้แหละที่เป็นการยึดมั่นหลักสัทธรรมที่แท้แห่งคุณธรรมศาสน์ ใช้คุณธรรมกล่อมเกลาโลก ใช้คำสอนโปรดมวลชน คุณธรรมศาสน์มุ่งหมายปลุกเร้าชาวโลกให้อยู่ร่วมกันโดยสันติ มีความสุขเสมอภาคเท่าเทียมกัน จุดมุ่งหมายของคุณธรรมศาสน์ดังที่กล่าวมานี้จะสืบทอดยาวนานนับหมื่นปี ดังนี้จึงเปรียบคุณธรรมดั่งเสียงระฆังกังวานสี่ทิศ เปรียบคำสอนดุจกลองกระหึ่มก้องห้าทวีป ระฆังดังกลองกระหึ่มก็คือการเผยแผ่แห่งคุณธรรมศาสน์นั่นเอง

วันนี้ประจวบกาลมงคล การก่อสร้างหอกลองระฆังของธรรมสถานจีจินเกาะแล้วเสร็จ แลจัดให้มีพิธีเปิดป้ายเฉลิมฉลอง นั่นก็คือการฉลองชัยให้กับความสำเร็จในการเผยแผ่คุณธรรม เนื่องเพราะเมื่อชัยภูมิแห่งนี้สมบูรณ์แบบตามหลักภูมิทัศน์ กิจแห่งคุณธรรมย่อมก้าวหน้า เซียนพระประทานคำชี้แนะก็เพื่อประโยชน์แห่งธรรมสถาน เป็นความลี้ลับอัศจรรย์ในการถ่ายทอดคำสอนสู่ศาสน์อันถูกต้องแท้เที่ยง วันนี้ เต้าจี้ขอถือโอกาสวาสนาสัมพันธ์แถลงธรรมให้นำไปศึกษาพิจารณา เจริญพร!

ฮา ฮา ศาสน์ของข้าสืบทอดมาแดนใต้ นับเป็นเวลาได้ห้าสิบปีแห่งการเผยแพร่ โดยท่านธรรมาธิบดีเมฆขาวเป็นผู้บุกเบิกการสั่งสอนปวงชน บัดนี้ธรรมสถานจีจินเกาะเจริญรุดหน้า ก็โดยความสัมพันธ์ระหว่างเทพกับมนุษย์เพื่อก้าวสู่มหามรรค เนื่องเพราะจุดมุ่งหมายของคุณธรรมศาสน์นั้น ย่อมอยู่ที่การยึดมั่นในหลัก “สิบบำเพ็ญ” และ “แปดบัญญัติ” ดังนั้น เมื่อดื่มน้ำควรระลึกรู้ถึงต้นธารฉันใด การเผยแผ่ศาสน์ก็ควรสืบหาต้นกำเนิดอันมีมาแต่โบราณกาลฉันนั้น

บัดนี้ การสืบค้นร่องรอยของเต๊กก่าได้เริ่มขึ้น เพื่อฟื้นฟูคุณธรรมให้กลับรุ่งเรืองขึ้นอีกครั้ง นี้เป็นความหวัง ขอให้ศิษย์จงมุมานะมีศรัทธาร่วมกิจนี้โดยแข็งขัน เจริญพร!

ฮา ฮา ศิษย์**เม้เชียะเลี้ยง** เป็นอย่างไรบ้าง ให้ใกล้มา ศิษย์ทำงานให้กับเต๊กก่า ถึงบัดนี้ได้ ๔๐ ปีแล้ว มิรู้ว่ามีความเข้าใจในหลักคุณธรรมดำเนินตาม

คำสอนอย่างไรบ้าง?

คำว่า “เซียะ” ประกอบด้วยอักษร “โก่ย” คือง่าย และ “กิม” คือ ทอง ขยายความว่า มนุษย์ถือกำเนิดมาในโลกนั้น เดิมไซร้ใจก็ประดุจหินกรวด ยังมิอาจแยกแยะดีชั่ว ยังไม่อาจแยกแยะบาป–บุญ จึงเมื่อมนุษย์รู้จักยึดมั่นคุณธรรม กรวดหินจึงแปรสภาพเป็นทอง จากยากก็กลับง่าย นี่แหละที่ฟ้าประทานคุณธรรมสั่งสอนมนุษย์ จึงเรียกว่า “เซียะ” (แปลว่า ประทาน)

สำหรับคำว่า “เลี้ยง” นั้นหมายถึง ความดีงามแห่งจิตใจ ใจอันกระจ่างแจ้งในหลักคุณธรรม ก็เหมือนกรวดหินที่แปรเปลี่ยนเป็นทองคำ คือยังมีสำนึกและธาตุแท้แห่งความดีงาม นี้แหละที่เรียกว่า “เลี้ยง” (แปลว่า ดีงาม)

ดังนั้น ที่ศิษย์เซียะเลี้ยง ยึดมั่นคุณธรรมเผยแผ่ศาสน์ก็โดยมีจิตอันดีงามกระทำกิจ มีความเข้มแข็งและเจตน์จำนงค์มุ่งมั่นจึงเห็นแจ้งธรรม ยังประโยชน์แก่ส่วนรวม นี้เป็นปณิธานที่ยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตาม การประกอบกิจใดๆ ต้องไม่มีทิฐิและให้มีความปรารถนาแรงกล้า ทำได้ดังนี้ จึงว่าเป็นไปตามความหมายของคำว่า “เซียะเลี้ยง” เข้าใจหรือไม่

วันนี้ ใช้ชื่อของศิษย์ อธิบายธรรมเป็นข้อคิดพิจารณา มิรู้ว่าเมื่อไรจะได้พานพบอีก รอวันหน้า อาตมาจักยืมจีฮงเกาะเป็นที่พักพิงมิรู้จะได้ไหม ฮา ฮา

มิมีกิจอันใด อาจารย์ขอลา...

เทวธรรม

วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐
(ขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๖ ปีเต็งทิ้ว)

จากฮ่องกงสู่เจ้าพระยามรรคาย่าง
เหินเมฆาตามทางสี่ทิศา
สัญจรแขกสะพายเต้าพัดโบกพา
เอื้อนวาจาปลุกโลกตื่นจากงมงาย
ทิพยากาศสาดส่องธรรมอมตะ
ตั้งสัจจะเกื้อกูลมนุษย์ฉุดรั้งหนา
สร้างสถานธรรมก็เพื่อทานเมตตา
ทุกคราวมาแสดงธรรมไม่ผันแปร

อาตมา เต้าจี้

ฮา ฮ่า เจริญพร!

หมื่นลี้ธรรมคำสอนศาสน์เผยแพร่
อริยะแผ่กว้างไกลใจมุ่งมั่น
สหัสภูหมื่นวารีมิอาจกั้น
เพียงใจนั้นหมายมุ่งเดินหน้าไป
มิคร้ามกลัวความยากลำบากใด
ร่วมแรงใจก้าวไกลหมื่นลี้หนา
ท่องสี่ทิศเพื่อเผยแพร่ธรรมา
ความศักดิ์สิทธิ์สู่ปัญญาเห็นชัดเจน
ให้มนุษย์ร่วมสันติเสมอภาค
ช่วยเหลือผู้ทุกข์ยากทานกุศล

เจริญรอยตามอาจารย์ตั้งกมล

คงมีวันสำเร็จผลพ้นโลกีย์

เจริญพร จิตวิญญาณในการทำงานเพื่อรับใช้สังคม ความมีใจต่อส่วนรวมเป็นสิ่งสำคัญ อะไรหรือที่เรียกว่า **ใจต่อส่วนรวม** คำว่าส่วนรวมหมายถึงมหาชน ส่วนคำว่าใจก็คืออุดมการณ์ ดังนี้ **ใจต่อส่วนรวม** จึงหมายถึง อุดมการณ์เพื่อมหาชน คือมีปณิธานสร้างสรรค์ประโยชน์แก่ส่วนรวม เช่นนี้แหละที่เรียกว่า **ใจต่อส่วนรวม** การมีใจต่อส่วนรวมจะต้องปราศจากอัตตาทิฐิ เมื่อเห็นแก่ส่วนรวมต้องไม่เห็นแก่ตัว มีอุดมการณ์เพื่อมหาชน ต้องไม่มีความเห็นแก่ส่วนตน เมื่อประสงค์จะกระทำการเพื่อส่วนรวม ต้องขจัดเสียซึ่งอัตตา การทำงานเพื่อส่วนรวมต้องปราศจากทิฐิ ในสังคมนั้น การทำงานเพื่อส่วนรวม ก็เพื่อประโยชน์ของมหาชน ควรแบ่งหน้าที่ให้ชัดเจน อย่าแก่งแย่งช่วงชิงตำแหน่งหน้าที่ ตั้งมั่นเที่ยงตรง ดังนั้นการทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะตำแหน่งหน้าที่ใดก็ตาม ควรกระทำกิจโดยสม่ำเสมอ ขอเพียงมี**ใจต่อส่วนรวม** ปราศจากซึ่งอัตตาทิฐิ เช่นนี้จึงจะเรียกว่าเป็นจิตวิญญาณแห่งการทำงานเพื่อรับใช้สังคมที่แท้จริง เจริญพร

หวังว่าที่กล่าวมานี้ ศิษย์ทั้งหลายคงจะนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติกันต่อไป

เมื่อก้าวเข้าสู่ทวารประตูแห่งธรรม ควรมีความตั้งมั่นในอุดมการณ์ ให้ก้าวพ้นจากขนบธรรมเนียมทางโลก สู่มรรคาแห่งธรรม กระทำตนให้มีคุณธรรม บำเพ็ญใจโดยนัยยะนี้ ย่อมได้ชื่อว่าเป็นศิษย์แห่งคุณธรรมที่แท้จริง

เจริญพร!

ดั้นบาทานำมรรคาสู่หน่ำพิ้ง

จะเท็จจริงก็จี้กงเพี้ยนบ้าหนา

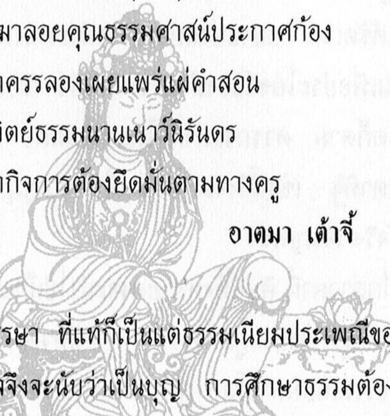
จงร่วมใจร่วมเจตน์มีเมตตา

ทุกทิศาปลุกโลกตื่นจากโง่งม

บัดนี้ ขอลา..

เทวธรรม

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐
(วันที่ ๑๖ เดือน ๖ ปีเต็งทิ้ว)

ขับลำนำธรรมกวีเดินท่องทั่ว
พระจี้เตียนกลั้วสุราว่าหรรษา
โบยโบกพัดแล้วเอ่ยเอื้อนวาจา
สอนธรรมาแก่มนุษย์สุขอิ่มเอม
เมฆาลอยคุณธรรมศาสน์ประกาศก้อง
ทุกครรลองเผยแพร่แผ่คำสอน
สถิตย์ธรรมนานเนาว์นิรันดร
ทุกกิจการต้องยึดมั่นตามทางครู

อาตมา เต้าจี้

เทศกาลเข้าพรรษา ที่แท้ก็เป็นแต่ธรรมเนียมประเพณีของชาวโลก หากเข้าใจแจ่มชัดถึงเหตุผลจึงจะนับว่าเป็นบุญ การศึกษาธรรมต้องรู้แจ้ง ปลูกฝังหลักคุณธรรมเพื่อให้แจ่มชัดในความจริง ปฏิบัติตามธรรมมรรคานั่นแหละคือกุศล เทศกาลเข้าพรรษาเวียนมาถึงอีกครา เต้าจี้ปรารถนาให้ปวงศิษย์ได้รับส่วนแห่งบารมีธรรม น้อมนำปฏิบัติให้ถูกต้อง จึงจะนับเป็นมงคลแก่ชีวิต ขอให้ทุกคนจงมีปีติ สำเร็จส่วนแห่งบุญกิจนี้เทอญ

เมื่อพูดถึงเงินทองกับการดำเนินชีวิตของผู้คน เงินทองก็เป็นทั้งยาและเป็นทั้งพิษ ขณะที่เงินทองสามารถเยียวยารักษามนุษย์มิให้มีวิถีชีวิตที่ทุกข์ลำบากยากเข็ญก็นับว่าเป็นยาอันให้ประโยชน์แก่การดำรงชีพ แต่ขณะเดียวกัน

หากมนุษย์มิรู้จักใช้เงินทองคือสุรุ่ยสุร่ายจับจ่ายใช้สอย เงินทองก็จะแปรเปลี่ยนกลายเป็นพิษ อันอาจเป็นภัยร้ายแก่การดำเนินชีวิต ดังนี้ จึงว่าเงินทองเป็นทั้งยาและเป็นทั้งพิษ เปรียบเหมือนเหรียญสตางค์ซึ่งมี ๒ ด้าน ด้านหนึ่งก็คือยาด้านหนึ่งก็คือพิษ หากมนุษย์เข้าใจในหลักความจริงนี้ ก็จะไม่อยากได้ใคร่มีหรือโลภในเงินทอง หากเขาจะทุ่มเทแรงกายแรงใจใช้จ่ายเงินทองเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่การดำรงชีพ สลายพิษได้ก็คือยา หากรู้จักใช้พิษให้เกิดประโยชน์พิษก็เป็นยา เงินทองก็ดุจเดียวกัน เหมือนเหรียญที่มีสองด้านซึ่งไม่อาจแยกออกได้ มียาก็ต้องมีพิษ ขอเพียงหากมีพิษก็ให้ใช้ยารักษา หลักความจริงก็เป็นดังนี้

ร่วมสมานไมตรีเหมือนพี่น้อง
ให้ปรองดองดุจครอบครัวเดียวกันหนา
ร่วมใจร่วมเจตน์สืบธรรมา
จะรุ่งโรจน์วัฒนาซึ่งจีจิน

บัดนี้ ขอลา..

โอวาทธรรม

โอวาทธรรมนำพร

จิตเป็นตัวกำหนด นี่เป็นสิ่งสำคัญ การจะถึงซึ่งธรรมจะต้องมีคุณธรรม จะมีคุณธรรมต้องศึกษาธรรมะวนเวียนเป็นเช่นนี้ มีคุณธรรมก็มีธรรมะ มีธรรมะก็มีคุณธรรม ทั้ง ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์เข้าถึงได้โดยเหตุ ๒ ประการ คือ มีคุณธรรม กับศึกษาธรรมะ

ความห่วงใยเป็นคุณธรรมประการหนึ่งซึ่งบังเกิดจากใจ คุณธรรมจากใจนำไปสู่ความนึกคิดโดยสมองจากสมองจึงนำไปสู่การกระทำเช่นนี้ก็เรียกว่าจิตเป็นตัวกำหนด

นิ้วมือของมนุษย์นั้น ห้านิ้วมีสั้นยาวไม่เท่ากัน เช่นระหว่างนิ้วโป้งกับนิ้วก้อย ถามว่านิ้วไหนสั้นกว่ากัน ความสั้นยาวที่แท้ถูกกำหนดโดยใจ ถ้าใจเรานึกว่าสั้นก็สั้น นึกว่ายาวก็ยาว แท้จริงใจเราเป็นตัวกำหนด

การพูดถึงธรรมะและคุณธรรมก็เหมือนกับการเปรียบเทียบสั้นยาว คือเป็นสิ่งสมมุติที่กำหนดขึ้นโดยใจเรียกว่าเป็นสมมุติบัญญัติ การศึกษาธรรมทั้งปวงจึงขึ้นอยู่ที่ใจ ดังนั้นที่ถามว่านิ้วไหนสั้นนิ้วไหนยาว การตอบว่านิ้วใดสั้น-ยาวกว่ากัน จึงถือเป็นความติดยึด เหมือนโกหกตัวเอง ยังปล่อยวางไม่ได้อย่างแท้จริง

ภายใต้ฟ้านี้ ไม่มีสิ่งใดที่น่าสงสารยิ่งไปกว่าตัวเราเอง ไม่ว่าจะบนสวรรค์หรือในนรก ไม่มีอะไรน่าสงสารยิ่งไปกว่าตัวเราเอง คนเราแม้จะมีกินมีนอน มีความสุข จะมีอะไรก็สุดแล้วแต่ หากเวลาที่เราล้มตัวลงนอนหลายคนก็ยังไม่วายนอนก่ายหน้าผากคิดสงสารตัวเอง ทั้งๆ ที่เรามีกินจนอิ่ม มีทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต เหตุใดจึงว่าตัวเรายังน่าสงสาร ลองถามตัวเองดูซิ ว่าเคยร้องไห้กับตัวเองบ้างหรือไม่ ทุกคนเป็นอย่างนี้ และพึงพิจารณาว่าตัวเราเองเป็น

หรือไม่ เพราะทุกคนย่อมต้องเคยร้องไห้กับตัวเอง ถ้าเราเข้าใจตัวเราเองดี เราก็จะไม่ร้องไห้อีกต่อไป ที่ว่าร้องไห้ ร้องไห้ทำไม ร้องไห้ให้ใคร พิจารณาเช่นนี้แล้ว ต่อไปก็จะไม่ต้องร้องไห้อีก ทำใจให้กว้างปล่อยวางในสิ่งที่ควรปล่อยวาง แม้ว่าจะเคยร้องไห้ หากต่อแต่นี้ไปไม่ควรร้องไห้ ควรที่น้ำตาจะแห้งได้แล้ว

อนึ่ง พระพุทธศาสนาสอนให้เราเปลี่ยนแปลงตัวเราเองโดยการเปลี่ยนแปลงที่ใจ คนเราจะเปลี่ยนแปลงจิตใจได้ ทั้งนี้ก็ต่อเมื่อเราประสบความทุกข์ ความทุกข์อยู่ที่ใจ เมื่อใจยังไม่อาจปล่อยวาง ใจจึงเป็นทุกข์ เมื่อใจของเรายังไปไม่ถึงจุดที่ปล่อยวางได้อย่างแท้จริง จึงเสมือนเหยียบเรือ ๒ แคม คือจะไปแต่ก็ยังก้าวไปไม่ถึงหากในอีกทางหนึ่งก็ยังติดยึดติดในใจ คือยังปล่อยวางไม่ได้ เช่นนี้แล้วจะเป็นการปล่อยวางสู่ความว่างที่แท้จริงได้อย่างไร

การเป็นคนที่ไม่ห่วงตัวเอง ห่วงคนอื่นมากกว่าตัวเองนั้นเป็นลักษณะของคนที่มีความจริงใจ แต่ก็ควรระวังการใช้คำพูด ไม่ควรพูดมากจนเกินไป ทั้งจิตใจเราเองก็ยังไม่สงบ จึงขอให้ค่อยๆ ศึกษาธรรมะไป กับขออวยพรให้มีแต่ความสุข ให้ลืมทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านมาในอดีต ขอให้อดีตสิ้นสุดไป อย่าหวนกลับไปคิดถึงเรื่องราวในอดีตอีกต่อไป การที่เรามีจิตใจดีเช่นนี้ ต่อไปจะมีความเจริญในธรรมยิ่งๆ ขึ้น และถ้ารู้จักปล่อยวางได้มากขึ้น การศึกษาธรรมก็จะถึงจุดหมายปลายทาง ทั้งนี้ ต้องมีศรัทธาคู่ปัญญาโดยแท้จริง ใช้ชีวิตเพื่อการศึกษาความจริงเพื่อให้เข้าถึงธรรม ให้รู้ถึงความจริงของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการเดินจงกรมหรือทำสมาธิ ต้องเป็นไปโดยความเข้าใจ

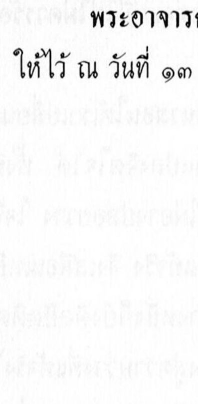
ที่ถามว่าพระอรหันต์ คือ ผู้ที่ดับแล้วซึ่งกิเลสทั้งปวง จะไม่เวียนกลับมาเกิดอีกจริงหรือไม่นั้น ขอตอบว่าการจะเวียนกลับมาเกิดอีกหรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่าพระอรหันต์ท่านนั้นๆ ต้องการจะกลับมาโปรดสรรพสัตว์ในโลกอีกหรือไม่ ซึ่งการกลับมาจุติใหม่นี้จะมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ท่านจะลงมาเกิดเป็นใครก็ได้

ตามแต่ต้องการ คือ สามารถเลือกจุติ เพื่อกระทำปณิธานให้ถึงซึ่งมรรคผลในบั้นปลาย

สุดท้ายนี้ขออวยพรให้มีความสุข มีสติปัญญาเห็นแจ้งในธรรม

พระอาจารย์จิ้กง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ เมษายน ๔๐

เสพสุราสอนธรรมนำวิมุติ

เหล้าหนึ่งจอกบอกความในไขข้อคิด
ว่าคนนั้นมีจิตเฉกเช่นไฉน
มาจุติก็โดยกรรมนำเวไนย
นี่แหละไซร้ คือ ที่มาของบุญกรรม
เหล้าหนึ่งจอกกรอกเข้าปากก็ว่างเปล่า
ไม่เมามาย ฤๅ ใช่ข้าจิ๊กงขำ
เสพสุราเมรัยพร่ำสอนกรรม
หมายโน้มนำให้มนุษย์หลุดโลกีย์
เหล้าหนึ่งจอกชอบใจข้าพระบ้าร่ำ
หมายเอาธรรมนำวิมุติเป็นศักดิ์ศรี
ให้จดจำวันนี้ทุกขวบปี
เราจะมีใจกุศลฝึกฝนกรรม

ฮา ฮ่า!

พระอาจารย์จิ๊กง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

หมายเหตุ : พระอาจารย์จิ๊กงประธานโอวาทบทนี้ให้ เนื่องในโอกาสคล้ายวันเกิดของพระอาจารย์ปี ๒๕๓๙

ข้อคิดในการบรรยายธรรม

ผู้พูดนั้นไม่รู้ของจริงแท้ ผู้รู้แน่ย่อมไม่พูดนี้แหละหนา
จึงจะเหมาะเห็นเป็นสมปราชญ์เมธา รู้ธรรมาก็เช่นนี้ดุจเดียวกัน
บรรยายธรรมหาสาระจากปฏิบัติ ชี้ให้ชัดหลักธรรมนำเสนอ
ยกตัวอย่างอ้างเอ่ยไปได้พบเจอ เหมือนนอนหลับแล้วละเมอพูดพร่ำไป
ผู้รู้แท้ไม่พูดมากให้ยากคิด ผู้รู้นิดรู้หน่อยพูดมากหลาย
เรียนรู้ธรรมเอาธรรมอภิเปรย เรื่องง่ายๆ พูดให้ชัดถนัดความ
ภูมิปัญญาของคนมีไม่เท่า ทั้งเขาเราต้องควรคิดอย่าสับสน
ฉะนี้ไซร้มาตรที่วัดอย่าใช้ตน แม้หมื่นคนหมื่นคิดมีผิดกัน
ดังนี้แหละจึงจะว่าเห็นเป็นเหมาะ อย่าจำเพาะเจาะจงลงความเห็น
อยากฟังธรรมมาทนนั่งไยลำเค็ญ พระบ้าๆ นั้นแฝงเร้นทุกที่เอย

ฮา ฮ่า!

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ เมษายน ๔๐

พระอาจารย์จิ๊กง

เรียนธรรม

เรียนรู้ธรรมนำชีวิตไม่ผิดพลาด
คนฉลาดรู้แยกแยะทางวิถี
มีหลากหลายมรรคาให้ทำดี
อย่าขัดข้องทุกวิธีให้รู้เรียน

หลักธรรมนั้นเหมือนใบไม้ในไพรกว้าง
ทุกๆ อย่างนั้นคือธรรมให้อ่านเขียน
เพียงใบไม้ใบหนึ่งนั้นยังวกเวียน
เช่นนี้ไซร้ควรพากเพียรเรียนรู้เอย

มาที่นี่ควรแยกแยะให้แจ่มชัด
ก็จะจัดว่ามีปัญญาหนอ
มีศรัทธาอย่างเดียวไม่เพียงพอ
เหมือนต้นอ้อลู่ตามลมไม่สมควร

ข้าจิ้กงคงไม่สอนให้ลุ่มหลง
มีแต่คงความจริงชี้ให้เห็น
มาที่นี่ควรมีใจสงบเย็น
เห็นเช่นนี้จึงว่ามีปัญญาเอย

พระอาจารย์จี้กง
๓๐ เมษายน ๒๕๔๐

บรรยายธรรมนำสมัย

ธรรมบรรยายละลายธรรมหลอมรวมจิต
คือ สัมฤทธิ์บรรยายธรรมนำสมัย
ธรรมที่แท้ต้องออกมาจากหัวใจ
บรรยายไปก็เป็นธรรมนำไปคิด

มาที่นี่จี้กงคงไม่ขัด
บรรจงจัดธรรมแฝงอิทธิฤทธิ์
ใครจะปล่อยใครจะวางจะยึดติด
ก็ล้วนศิษย์ข้าพระบ้าเท่าเทียมกัน
ปัญญาคนเหมือนบัวสี่ประเภท
มีทั้งที่พิเศษที่เฉิดฉันท์
มีทั้งเฉาเหี่ยวรู้ๆ กัน
เช่นนี้ฉันจึงมาโปรดคนทั้งปวง
บางคนเห็นธรรมได้โดยเร็วรี่
บางคนต่อนานปีจึงจะเห็น
บางคนใช้รักว่าจะพ้นทุกข์ลำเค็ญ
ต้องเคี่ยวเข็ญเป็นนานกาลเวลา
จึงเช่นนี้คนเห็นก่อนอย่าวอนว่า
คนอื่นภูมิปัญญาเขาตกต่ำ
แม้วันนี้จิตใจเขาหม่นดำ
แต่ก็อาจลึกล้ำได้ในภายหน้า
เช่นนี้แหละมาที่นี่มีสารพัด
อย่าข้องขัดธรรมให้เร่งหา

จากทุกคนก็แลเห็นซึ่งปัญญา
มีศรัทธาควบคู่ไปไยมากความ

ฮา ฮ่า!

พระอาจารย์จี้กง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๐

มีในความไม่มี

คำสอนที่สอนได้ย่อมไม่ใช่คำสอน นี้ฉันใด
คนปฏิบัติธรรมที่พร่ำพูดถึงธรรมย่อมไม่รู้ธรรม นี้ฉันนั้น
ผู้ดื่มสุราไม่เมาสุราไม่ผิดศีล ฉันใด
ผู้บ้าใบ้พร่ำเพ้อถึงธรรมะนั้นแหละคือ ธรรมะ นี้ฉันนั้น
ทุกอย่างมีและไม่มีเป็นของคู่กัน
ปัญญาที่ว่ายิ่งอาจดิ่งต่ำได้โดยเสมอ
ธรรมะย่อมอยู่ที่ปัญญานำสู่การปฏิบัติ
มีธรรมโดยไม่มีธรรม ย่อมเห็นชัดซึ่งธรรม
ไม่มีธรรมโดยมีธรรม ที่แท้ย่อมไร้ซึ่งธรรม นี้เฉกเช่นเดียวกัน
ดังนั้น จี้กงจึงเป็นผู้มีในความไม่มีของสรรพสิ่งทั้งปวง
สุราเป็นมายาค่าของความมีอยู่
ความลุ่มหลงของมนุษย์เป็นมายาค่าของความไม่มี
เช่นนี้จะศึกษาธรรมไปเพื่อสิ่งใดกัน
มิใยจะแสวงหาธรรมจากความไม่มี ไม่ดีกว่าดอกหรือ

ฮา ฮ่า!

พระอาจารย์จี้กง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๐

ย้อนดูชีวิต

อายุครบหกสิบสัมฤทธิ์กิจ งานชีวิตราชการผ่านมามาก
ทั้งที่ง่ายที่สบายแลลำบาก กิจหลากหลายบริหารงานบ้านเมือง
ต่อแต่นี้คือช่วงแห่งความสุข ไร้ผองทุกข์หลากปัญหาที่มากเรื่อง
ใช้ชีวิตโดยธรรมไม่เปล่าเปลือง ทั้งประเทืองปัญญาให้มากมี
ลองนึกย้อนวันวารที่ล่วงผ่าน ยศฐาศฤงคารควรมีศักดิ์ศรี
ก็มายาแห่งโลกเท่านั้นที่พึงมี นับแต่นี้ความเป็นจริงสิ่งควรทำ
เหมือนจั๊กงโกหกให้หลงยศ ใช่โป้ปดเพียงพูดให้เห็นขำ
บรรดาศักดิ์สูงยิ่งนัก .คือ ธรรม ที่กำหนดมีในใจไม่เปลี่ยนแปลง

หมายเหตุ : พระอาจารย์จั๊กงประทานโอวาทนี้
ให้แก่ พ.ต.อ.ประยูร ดิษฐานพงศ์
เนื่องในโอกาสครบกำหนดเกษียณอายุราชการ

รองเท้าหญ้า ๑

เงินก้อนนี้เกิดจากศรัทธาจิต ให้สัมฤทธิ์ในกิจการกุศล
แบ่งสองส่วนเป็นบุญสราญกมล ได้สมผลในธรรมอำนวยพร
ที่ศิริราชกำลังมีคนจนจัด อัตคัดขัดสนจนเหลือหลาย
แบ่งหนึ่งหมื่นไปช่วยให้เขาสบาย ผู้นั้นไซร้เป็นชายบ้านนอกมา
อีกส่วนเศษสมทบไปจีนแชเกาะ ได้เหมาะเจาะโลงศพเขาขัดสน
โปรดทั้งผีโปรดวิญญาณโปรดทั้งคน เป็นกุศล ๒ ส่วนมารวมกัน
รองเท้าหญ้านำมาซึ่งกุศลกิจ เช่นนี้จึงสัมฤทธิ์สิ่งควรถวาย
เพียงรองเท้ามาไหว้ข้าจี้กงอาย เอามาขายสร้างบุญหนุนนำทาง

ฮา ฮ่า!

หมายเหตุ : คุณรัมภา วนากุล นำรองเท้าหญ้ามาถวายพระอาจารย์จี้กง พระอาจารย์ให้คุณรัมภานำเงินใส่ในรองเท้าทั้ง ๒ ข้าง และให้ลูกศิษย์ทุกคนที่มีจิตศรัทธาได้ร่วมทำบุญกับพระอาจารย์ รวมเงินได้ ๒๕,๐๐๐ บาท คุณรัมภาได้นำเงินไปช่วยเหลือผู้ป่วยอนาถาที่โรงพยาบาลศิริราช ตามคำสั่งของพระอาจารย์แล้วยังใจดีสมทบเงินช่วยเหลือผู้ป่วยตึกอุบัติเหตุ เพิ่มเป็นส่วนตัวอีกต่างหาก ญาติธรรมในจีจินเกาะทราบข่าวเข้าก็ร่วมสมทบช่วยเหลือผู้ป่วยอนาถาตึกอุบัติเหตุ ได้อีกหลายราย...สาธุ...อนุโมทามิ

รองเท้าหญ้า ๒

การทำบุญเริ่มต้นจากไร้สาระ	ใช้รองเท้าปุปะอานิสงส์
ได้ส่วนบุญหนุนนำชี่นกมล	นี่เริ่มต้นจากไม่มีไปเป็นมี
มิใช่เพราะเมรัยร่ำจึงพร่ำขอ	บิณฑบาตได้เพียงพอก่อกุศล
มิใช่เพราะบ้าใบ้หลอกผู้คน	จึงได้ผลเป็นส่วนบุญเผื่อแผ่ไป
เพียงรองเท้าสองข้างย่างถูกทิศ	ก็สัมฤทธิ์บุญกิจจิตสดใส
ดีกว่าวางไว้นิ่งแน่ใจ	เช่นนี้ไซร้ปฏิบัติบูชาอันควรทำ

ฮา ฮ่า!

พระอาจารย์จี้กง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๐

การเก็บศพสดในงานล้างป่าช้า

เจริญพร !

กระทำกิจโดยจิตตั้งประสงค์
คือดำรงเมตตามั่นแผ่มากหลาย
ช่วยสรรพสัตว์เผื่อแผ่แม้ความตาย
อย่ากลับกลายเป้าประสงค์จำนงค์เดิม
ควรเคารพแก่ศพแม้เพียงซาก
อย่าเพียงปากต้องกระทำอย่าฮึกเหิม
ซากศพสดแต่เดิมเผาเอาฟืนเติม
ของแปลกเสริมมาทีหลังต้มน้ำยา
ข้อควรคิดพินิจแน่แก่ศิษย์รัก
ให้รู้หลักเจตจำนงนี้แหละหนา
จึงจะสมเหตุผลแก่ศรัทธา
ใช้ปัญญาเก็บซากศพพบความจริง

ฮา ฮ้า!

พระอาจารย์จิ้กง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๐

ดูคน–ดูตน

นับว่ายอดทนมาได้จนถึงจบ
แต่ได้พบจี้กงสมใจหมาย
สิ่งนี้แหละมิใช่ได้มาด้วยสบาย
ต้องขวนขวายจึงเป็นธรรมนำชีวี

ฟังปัญหาบรรดามีของสัตว์โลก
มีทั้งทุกข์สุขโศกมากมายหนอ
ข้าจี้กงยังทนนั่งตั้งตารอ
มีเวลาขอข้าบ้างอ้างเอ่ยธรรม

เช่นนี้แหละคือความจริงของชีวิต
จะวิปริตผิดแผกไปที่ไหนนั่น
มองดูคนก็เห็นเราทุกวี่วัน
เพราะฉะนั้นไยกังวลคนมากมี

มาที่นี่ให้เห็นชัดสัจจธรรมแจ้ง
เหมือนจี้กงแกล้งบ้าใบ้ให้คนขำ
ก็ที่แท้เพียงเพื่อให้คนเห็นธรรม
จงจดจำคำสอนนี้มีความนัย

พระอาจารย์จี้กง
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๐

ทางที่ควรเดิน ทำใจยามป่วย

ความเจ็บปวดเป็นมาแต่พื้นฐาน
กรรมที่สร้างบ่มเพาะมาหาใช่อื่น
แม้มีจิตเข้มแข็งก็ยิ้มชื่น
หากรู้ตื่นตอนนี้ยังช่วยทัน

ให้ตั้งมั่นในกุศลกมลจิต
จะสัมฤทธิ์สิ่งหวังดังใจหมาย
วิบากกรรมเก่าแก้ค่อยผ่อนคลาย
ที่เจ็บปวดก็จะหายคลายไปเอง

พึ่งอาศัยกำลังใจจากพระเจ้า
ช่วยปัดเป่าบรรเทาทุกข์เป็นเบื้องต้น
แต่ทุกสิ่งย่อมขึ้นกับสันดานกมล
รู้อดทนก็ช่วยให้ได้ปัญญา

มีศรัทธาบำรุงเลี้ยงกล่อมเกลาจิต
ให้สัมฤทธิ์ในศรัทธาพาสุขขี
ความเจ็บปวดทรมานจักไม่มี
แลเช่นนี้คือหนทางที่ควรเดิน

พระอาจารย์จิ้กง
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๐

ปกิณกธรรม

พรที่แท้

อุกจุง

พรที่แท้อยู่ในใจไม่ไกลหนา
เพียงศรัทธาคงมั่นอย่าหวั่นไหว
จะประสบพบพรได้จากใจ
ทางข้างหน้ายังอีกไกลให้ก้าวเดิน

พรดี

อุกจุง

พรดีอยู่ที่ใจ จงรู้ใฝ่สร้างกุศล
ผลบุญพรมงคล บันดาลดลให้โชคชัย

พรที่ดี

อุกจุง

พรที่ดีมีอยู่ในตัวครบ จะประสบโชคดีด้วยกุศล
สร้างสมบุญนี้แหละพรมงคล จงอดทนมีมานะก้าวต่อไป

พรมงคล

อุกจุง

พีระ พรอำนวยให้เฉลิมสุข
ศักดิ์ ผ่องผุดชื่นกมลสมใจหมาย

จันทร์ กระจ่างหวานน้ำผึ้งอิ่มใจกาย

เพ็ญ กระจ่างพร่างพรายผ่องแพรวพรรณ

สม หวังว่าเคียงคู่สู่หอห้อง

รส รักย่อมกลมกล่อมหฤหรรษ์

สม ใจคิดเดือนเก้าขึ้นเก้าวัน

รัก ครองคู่นิจนิรันดร์ไม่ผันแปร

๑๕/๖/๔๐

กำลังใจ

ฮุกจุง

กำลังใจไม่ใช่หาจากคนอื่น
ควรยิ้มชื่นกับตัวเองเจ๋งกว่าหนอ
ได้เช่นนี้กำลังใจก็เพียงพอ
ยิ้มเป็นต่อกว่าสิ่งใดในโลกา

๑๔/๕/๔๐

ให้กำลังใจ

ฮุกจุง

ฝนโปรยมาครานั้นใช่ใจสดชื่น
ไม้จักยืนต้นงามทั้งไพรสณฑ์
ถึงปีหน้าฟ้าใหม่สำราญกมล
พึงอดทนก้าวเดินไปใจมั่นคง
เรื่องเป็นไปตามวาระจังหวะก้าว
จะยืนยาวเท่าไรใครกำหนด

เร่งสร้างบุญหนุนนำอย่าละลด
ถึงเวลาฟ้าก็สดผ่องใสเอง

๑๕/๖/๔๐

รอเวลา

ครั้นผ่านฝนก็จะชื่นรื่นหรรษา
ธุรกิจจะก้าวหน้ากว่านี้หนา
เหมือนดอกไม้จะบานต้องรอเวลา
ไม่นานช้าจะสมหวังดังตั้งใจ

๒๙/๖/๔๐

การค้า

ทำการค้าดูข้างหน้าจึงจะเหมาะ
หากแลหลังให้รู้เพาะซึ่งเหตุผล
แล้วพัฒนากิจการโดยมั่นคง
ก็จะดั้นเดินไปได้ไกลเอย

๘/๖/๔๐

ค้าขาย

ตั้งใจจริงสิ่งทั้งหลายไม่กลายเปลี่ยน
เหมือนวันคืนเวียนผ่านไม่นานหนา
ประกอบกิจการใดๆ รอเวลา
ไม่นานช้าก็กลับฟื้นคืนเหมือนเดิม

๒๙/๖/๔๐

รู้จักพอ

อุกจุง

ถามผู้เฒ่าก็เฒ่าตามอายุขัย
ชราวัยก็เช่นนี้ดีเหลือหลาย
ให้สุขจิตสุขใจก็สบาย
รู้สร้างบุญไม่กลับกลายว่าดีเอย
วันข้างหน้าว่าวันนี้เป็นเหตุตั้ง
เช่นนี้จงยังวันนี้ให้ดีหนอ
ความสุขหากใจรู้จักพอ
เช่นนี้หนอชีวิตดีการงานดี

๘/๖/๔๐

รู้เขา–รู้เรา

อุกจุง

รู้เขารู้เรารบชนะ อย่าลดละเร่งแรงเข้าแข่งขัน
ชิวเทียนเวียนมาไม่นานวัน ก็จะสบฝันเป็นจริงสิ่งที่ทำ

๒๙/๖/๔๐

ตามหนี้

อุกจุง

สถานการณ์เช่นนี้ยากยิ่งนัก
เพียงไม่ย้ายยึกยักยังพอไหว
รออีกนิดไม่ผิดพลาดจงมั่นใจ

ต่อนี้ไปสามสี่เดือนไม่เคลื่อนคลาย

๒๙/๖/๔๐

คิดสงสัย

จุกจุง

ถามถึงคนจากไปแล้วอยากรู้เห็น
ถามคนเป็นไยมากจิตคิดสงสัย
ถามว่าผู้จากไปสู่แห่งใด
ที่แท้ใช่ใจเราเฝ้าติดตาม

๑๕/๖/๔๐

บำเพ็ญใจ-รักษาจิต

จุกจุง

บำเพ็ญ ธรรมนำสงบพบความสุข
ใจ ไร้ทุกข์ไร้กังวลสิ่งทั้งผอง
รักษา ธรรมนำให้สมหมายปอง
จิต ไร้หม่นไร้หมองผ่องผุดเอย

ทำยากให้ง่าย

จุกจุง

พูดเรื่องยากอยากให้ง่ายกลายคมคิด
จะสัมฤทธิ์กิจควรพูดโดยขยัน
ใช้ปัญญาศึกษาหาข้อธรรม์

มาจำนรรจ์บรรยายขยายความ
นี้คือข้อพิจารณาในการพูด
อย่าเพียงสูดอากาศดูไม่เหมือน
บรรยายธรรมต้องขวนขวายอย่าแชเชือน
จะไม่เคลือนเลือนความจากหลักธรรม

๑๕/๖/๔๐

ที่ดี

ชุกจุง

พินิจดูคูคลองต้องถูกทิศ
จะสัมฤทธิ์จิตที่หวังดังใจหมาย
ที่นี้ถูกโฉลกอยู่สบาย
เรื่องเคยยากก็กลับง่ายคลายกังวล
จะหันทิศดูทางถนนใหญ่
เบื้องหน้าไชร้โดยสะดวกแก่ถนน
ได้เช่นนี้ก็จะสุขชื่นอารมณ์
ทุกอย่างสมความคิดพินิจเอย

๒๙/๖/๔๐

ครอบครัวดี

ฮุกจุง

ครอบครัวดีเพราะมีผู้นำเก่ง
หน้าที่ดีเพราะไม่อวดเบ่งใครเขา
ลูกจะดีพ่อแม่ดีตัวอย่างเรา
เช่นนี้ไซร้เจ้าจะดีทุกวี่วัน

๘/๖/๔๐

บ้าน

ฮุกจุง

อยู่ดีไม่มีทุกข์
แต่ก็ใช่จะสุขสันต์
สร้างบ้านเรือนไม่ดูวัน
ก็เช่นนั้นผันผ่านไป

๒๙/๖/๔๐

ช่างถาม

ฮุกจุง

ถามการงานเวลานี้ยังติดขัด
ถามคู่ครองจะสมรักศกหน้าหนอ
ถามพ่อแม่สุขภาพยังดีพอ
ถามชะตาขอบุญบ้างอำนวยชัย

๒๙/๖/๔๐

ที่มาของโรค

ฮุกจุง

ออกกำลังกายบ้างยามเช้าตรู่
ก็จะรู้อาการดีกว่านี้หนอ
หากคร่ำเคร่งหาเงินไม่รู้พอ
นี้แหละหนอก่อเกิดโรคให้มากมี

๒๙/๖/๔๐

เบาหวาน

ฮุกจุง

ถ้าคิดว่าเป็นเวรกรรมกำหนดให้
เช่นนี้ไซร้คนทั้งโลกก็แม้นเหมือน
ควรรักษาโดยใจอย่าแชเชือน
ควรย้ำเตือนตัวเองให้ใจสงบเย็น
ใช้เปลือกเขียวแตงโมต้มน้ำดื่ม
ก็จะชื่นรื่นเริงใจไม่ทุกข์หนอ
ทุกๆ วันดื่มสามแก้วอย่ารั้งรอ
นี้แหละหนอควรรักษาเยียวยาเอย

๒๒/๖/๔๐

เกล็ดเลือดต่ำ

อุกจุง

ใช้ใบบัวตากแห้งต้มน้ำดื่ม
ผสมน้ำตาลกรวดชื่นไม่ขื่นขม
สองวันครั้งยังช่วยให้สมอารมณ์
อย่าจ่อมจมเรื่องเล็กน้อยค่อยๆ ดี

๑๕/๖/๔๐

ยาดี

อุกจุง

ความเคร่งเครียดเบียดบังโรคาพยาธิ
จงเร่งมีสติตั้งยังรักษา
รู้ปล่อยวางลงบ้างนั่นแหละยา
ใช้ปัญญาบรรเทาปวดรวดเร็วดี

๒๙/๖/๔๐

ไขข้ออักเสบ

จุกจุง

เป็นเพราะข้อไขข้ออักเสบจึงเจ็บมาก
แท้ไม่ยากรักษาตามความเหมาะสม
หากควรงดอาหารมันอย่าตามอารมณ์
ต้องทนขมจึงค่อยหวานสราญทรวง

๒๙/๖/๔๐

บรรยายธรรม

เรื่องหิริโอตตัปปะ

ขององค์นักพรตเมฆขาว

บรรยายโดย คุณชัย ตันอรรถนาวิน

เรื่องหิริโอตตัปปะ ตามที่คุณหมอบัญชา ศิริไกร กรุณากำหนดให้ผมเป็นผู้บรรยาย ตั้งแต่เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๖ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่แล้วมานั้น เนื่องจากผมไม่พร้อมด้วยประการทั้งปวง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผมไม่เคยทำหน้าที่เป็นผู้บรรยายที่ไหนมาก่อนเลย นอกจากนี้บุคลิกและความรู้ความสามารถไม่เหมาะสม และไม่เพียงพอที่จะมาเป็นผู้บรรยายธรรมให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายฟังได้ ด้วยเหตุนี้ผมจึงได้ปฏิเสธตลอดมาและในโอกาสเดียวกัน ได้ขอร้องให้ท่านพันตำรวจเอกประยูร ดิษฐานพงศ์ เป็นผู้บรรยายแทน เพราะท่านเป็นอาจารย์ผู้สอนข้อกฎหมายและการปกครองอยู่ในกรมตำรวจตลอดมาถึงปัจจุบัน เป็นเวลานานกว่า ๒๐ ปี จะพูดได้ว่าท่านมีบุคลิกและมีความชำนาญในการใช้คำบรรยาย ให้ท่านผู้มีเกียรติฟังได้ดีกว่า อย่างไรก็ตามสำหรับวันนี้ผมจะลองขึ้นเวทีบรรยายดู แต่ถ้าผิดพลาดประการใด ขอให้พระอาจารย์ทุกพระองค์และผู้ฟังที่มีเกียรติทุกท่านได้โปรดประทานอภัยโทษด้วย ความจริงแล้วผมน่าจะเป็นผู้ฝึกทหารมากกว่ามาเป็นผู้บรรยายธรรม

พระสงฆ์เรียนธรรมจากภาษาบาลี เวลาที่ท่านแสดงพระธรรมเทศนามักจะอ้างคำภาษาบาลีว่ามาอย่างนั้นๆ เช่นคำว่าอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา แปลว่าความไม่เที่ยงแท้เป็นทุกข์ และมิใช่ตัวตนของเราจริง แต่พวกเราชาวจีนเกาะศึกษาธรรมจากพระอาจารย์ เป็นภาษาไทย-บาลี และจีน เช่นคำว่า "เนียมขี้" (廉恥) แปลว่าหิริโอตตัปปะ ผมอ่านพบข้อความนี้จากหนังสืออบรมธรรมของ สมาคมเผยแผ่คุณธรรม "เต็กก่า" จีจินเกาะ เล่ม ๒ หน้า ๑๔ เป็นข้อเขียนเทศนาธรรมของพระอาจารย์นักพรตเมฆขาว เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๐ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๓ คือเมื่อประมาณ ๖-๗ ปีที่แล้วมา อย่างไรก็ตาม ก่อนที่

ผมจะอัญเชิญข้อเขียนคำบรรยายเทศนาธรรมของพระอาจารย์มาเล่าให้ท่านผู้มีเกียรติฟัง ผมขออนุญาตนำประวัติพระอาจารย์นักพรตเมฆขาว ที่คุณหมอบัญชา ศิริไกร แปลไว้ในหนังสือธรรมญาณ มาเล่าให้ท่านผู้มีเกียรติฟังก่อน เพื่อยังความภาคภูมิใจแก่ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า พวกเราทุกคนมีบุญวาสนาได้มาเป็นสานุศิษย์ของท่าน นอกจากท่านจะสำเร็จเป็นพระอรหันต์แล้ว ยังทรงเป็นองค์อัครธรรมบดี ๑ ใน ๔ ของสวรรค์ด้วย พวกเรายิ่งต้องประพฤติดีปฏิบัติชอบ เพื่อเป็นการยกย่องเทิดทูนพระอาจารย์ของเรา ได้สูงส่งยิ่งๆ ขึ้น

ขอกล่าวประวัติสรุปโดยย่อของท่านพระอาจารย์นักพรตเมฆขาว ตามที่คุณหมอบัญชา ศิริไกร แปลไว้คือ... นามเดิมมีชื่อว่านายปิงหงัง แซ่เตีย เป็นชาวเมืองเชียงปิง อยู่ในมณฑลหูเป่ย(湖北省人) เป็นบุคคลเกิดอยู่ในสมัยราชวงศ์หมิง(明朝) โดยประมาณระหว่างปีพุทธศักราช ๒๐๖๕-๒๑๐๙ นั่นคือเมื่อเกือบ ๕๐๐ ปีที่แล้วมา ท่านเป็นผู้มีความเฉลียวฉลาด มีความวิริยะอุตสาหะและอดทน ตลอดจนมีความปรีชาสามารถมาก สอบเป็นบัณฑิตได้เมื่ออายุเพียง ๑๙ ปี และด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ฮ่องเต้ในสมัยนั้น จึงโปรดเกล้าแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นนายอำเภอเก๋อ ปัจจุบันคือเมืองลั้วหยาง (洛陽) นานถึง ๓ ปี จากนั้นได้ย้ายเข้าเมืองหลวงมีตำแหน่งเป็นปลัดกระทรวงพิธีการ (禮部侍中) ครั้นอายุได้ ๒๘ ปี ได้รับโปรดเกล้าแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดต้าหมินในมณฑลหูเป่ย (大名府) ติดต่อกันถึง ๔ วาระๆ ละ ๓ ปี จากนั้น ท่านปิงหงังจึงย้ายไปเป็นผู้ว่าราชการเมืองเจียงเหวย เนื่องจากท่านมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่ราชการ เพื่อยังประโยชน์สุขแก่เหล่าอาณาประชาราษฎร์ หากแต่ต้องถูกขัดขวางจากกลุ่มอิทธิพลเป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ท่านรับราชการอยู่ในเมืองเจียงเหวยได้เพียง ๔ ปี ก็ลาออกจากราชการ และเพราะความเบื่อหน่ายในโลกียทรัพย์ทางโลก ท่านจึงหันเข้าปฏิบัติธรรม ต่อมาได้พบกับพระอริยะเจ้าฝ่อเหวยจิงเหยิน (火煒真人) กับพระธรรมาจารย์เหลียวคง (了空禪師)

ณ เชิงเขาอู่ไถ่ซัน (五台山) และได้สนทนาธรรมกันตลอดคืน จากนั้นท่านปิงหงังจึงตั้งปณิธานไว้ว่า จะบำเพ็ญเพียรศึกษาธรรม ถือสันโดษและอยู่ห่างไกลจากสังคมสู่ความวิเวกเพื่อมุ่งโลกุตรธรรม

ครั้งแรกท่านปิงหงังได้ไปหาความวิมุตติที่ภูเขาหลูซัน (廬山) มีฉายาว่านักพรตช่วนหลิงเต้าเหยิน (川陵道人) บำเพ็ญเพียรอยู่นานถึง ๑๐ ปี ต่อมาท่านธรรมาจารย์เหลียวคงแนะนำให้ไปที่วัดไป๋หวินซัน (白雲山寺) ถือสันโดษบำเพ็ญเพียรอยู่ตามลำพังอีก ๔ ปี อยู่มาวันหนึ่งท่านนักพรตช่วนหลิงเต้าเหยิน ขณะที่เดินไปเที่ยวชมธรรมชาติบนเขาหลังวัดไป๋หวินซัน ที่ท่านปฏิบัติธรรมอยู่นั้น เห็นแสงเป็นประกายวาววับพร้อมทั้งมีตัวอักษรภาษาจีนปรากฏขึ้นให้เห็นอยู่บนแผ่นศิลาความว่า (白雲在此了凡) นักพรตเมฆขาวสิ้นอาสวะ ณ ที่แห่งนี้ จากข้อความที่ปรากฏให้เห็นโดยปาฏิหาริย์นั้น นักพรตช่วนหลิงเต้าเหยิน เข้าใจถึงความหมายเป็นอย่างดี และทราบว่าแสงปาฏิหาริย์นั้น เป็นลางบอกเหตุจากพระธรรมาจารย์เหลียวคง จากนั้น ท่านช่วนหลิงเต้าเหยิน จึงเปลี่ยนฉายาใหม่เป็นชื่อนักพรตเมฆขาว ท้ายสุดได้นั่งปฏิบัติธรรมจนถึงแก่มรณภาพ ในสมัยราชวงศ์ฮ่องเต้เจียจิ้ง (明代嘉靖)

อีกหลายร้อยปีต่อมา ประมาณเดือนมิถุนายนพุทธศักราช ๒๔๖๗ ปีชวด ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองขึ้นบนเทวโลก และได้มีการก่อตั้งสมาคมเฮียบเทียงเกาะ (協天閣) คิดว่าคงจะหมายถึงศูนย์รวมศาสนาบนเทวโลก ปรากฏว่ามีชื่อนักพรตเมฆขาว (白雲道長) เป็นผู้ก่อตั้งและเป็นกรรมการฝ่ายบริหาร ของศูนย์รวมศาสนาแห่งนี้บนสวรรค์ด้วย หลังจากมีการเปลี่ยนแปลงบนเทวโลกแล้ว นักพรตเมฆขาวได้รับการแต่งตั้งจากเง็กเซียนฮ่องเต้ให้เป็น ๑ ใน ๔ อัครธรรมาบดีแห่งสวรรค์ มีพระนามว่า นำมอกิ่วสี่ฮั่วฮี่ฮุก (救世歡喜佛) และจากพระนามนี้ คุณหมอบัญชา ศิริไกร แปลไว้ในหนังสือธรรมญาณว่า "พระพุทธภิรมณ์โลกุปถัมภก" ฟังดูซีครับ คุณหมอท่านแปลเก่งจริงๆ

ผมขออนุโมทนาด้วย

และอีก ๒๐ ปีต่อมา หลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครองบนเทวโลกแล้ว คือในปี ค.ศ. ๑๙๔๒ หรือประมาณในปีพุทธศักราช ๒๔๘๕ ขณะนั้นกำลังอยู่ในยุคสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้มีการก่อตั้งสมาคมเผยแผ่คุณธรรมเต็กก่าเป็นแห่งแรกของโลกในนครซัวเถา ชื่อว่าจี่ฮั้วเกาะ (紫和閣) และเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๕ เดือนกรกฎาคม ของปีเดียวกัน บรรดาเซียนพระทั้งหลายต่างเสด็จลงมาประทับทรง เพื่อนิพนธ์พระคาถาบูชาของสมาคมเต็กก่า ในจำนวนนี้มีนักพรตเมฆขาว (白雲道長) หรือพระพุทธภิรมณ์โลกุปถัมภก เป็นผู้หนึ่งที่ได้ร่วมนิพนธ์คำสวดเต็กก่าซิมเตี้ยง (德教心典) ที่พวกเราอัญเชิญขึ้นสวดบูชาอยู่เช่นทุกวันนี้

นอกจากนี้ ท่านนักพรตเมฆขาว ยังเป็นผู้นำคำสอนเต็กก่ามาเผยแพร่ในประเทศไทย จนบัดนี้สมาคมเต็กก่าเกิดขึ้นราวดอกเห็ดเกือบทั่วประเทศไทย และยังขยายกว้างขวางออกไปทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านนักพรตเมฆขาวยังเป็นเจ้าสำนักหรือเจ้าอาวาส ของสมาคมเผยแผ่คุณธรรม "เต็กก่า" จีจินเกาะ และยังมีพระรูปของท่านประดิษฐ์อยู่ ณ ห้องประชุมแห่งนี้ด้วย

ผมเองภูมิใจมากที่มีบุญวาสนาได้มาเป็นสานุศิษย์คนหนึ่งของท่าน และได้ตั้งใจไว้อย่างแน่วแน่ว่า จะประพฤติดีปฏิบัติชอบ เชื่อฟังคำสั่งสอนของพระอาจารย์ เพื่อเป็นการยกย่องเทิดทูนช่วยให้ภาวะธรรมของพระอาจารย์สูงส่งยิ่งๆ ขึ้น ผมหวังว่าเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน คงจะมีความนึกคิดและตั้งใจเช่นเดียวกันกับผม

สำหรับเรื่องหิริโอตตัปปะ ที่คุณหมอบัญชา ศิริไกร ได้กรุณากำหนดหัวข้อให้ผมบรรยายนั้นมีดังต่อไปนี้ครับ หนังสือบรมธรรมเล่ม ๒ หน้า ๑๔ คำว่า "หิริโอตตัปปะ" จากข้อเขียนเทศนาธรรม ของพระอาจารย์นักพรตเมฆขาว ท่านเขียนคำเทศนาไว้ว่า....

อันว่าหิริโอตตัปปะนั้น ในทางพุทธศาสนาให้นิยามความหมายไว้ดังนี้

หิริคือความละอายต่อการทำชั่ว ส่วนคำว่าโอตตัปปะ คือความเกรงกลัวต่อการสร้างกรรมบาป พูดง่ายๆ เป็นภาษาชาวบ้าน หิริโอตตัปปะก็คือ ให้ละอายต่อความชั่วและกลัวบาปนั่นเอง เหตุที่ต้องบัญญัติคำสอนนี้ไว้ในทศบทก็เพื่อสำหรับเป็นแนวทางขั้นต้นของการทำตัวให้มีคุณค่าของความเป็นมนุษย์ และคำว่าละอายชั่วกลัวบาปคือเช่นไร กล่าวคือ ปกติวิสัยของมนุษย์ มีความมักง่ายเป็นปฐมฐาน จิตเดิมอันบริสุทธิ์ จึงไวต่อกิเลสตัณหา อันอาจมากระทบได้เสมอๆ ยามเมื่อเราเจอทางแยก ที่จะนำไปสู่ความดีกับความชั่ว จิตฝ่ายต่ำมักจะมีอิทธิพลหนุนนำให้มนุษย์เข้าสู่วิถีทางแห่งความชั่วได้ไม่ยากนัก เพราะบนมรรคาแห่งนี้ มีสิ่งยั่วยุกิเลสตัณหานานาประการ ซึ่งเรียกกันว่าโลกียสุข มนุษย์มักพึงพอใจต่อการตอบสนองอย่างหยาบๆ นั้นแก่ตนจนการทำชั่วกลายเป็นเรื่องของคนหน้าด้าน ทำกันเป็นกิจวัตรอย่างไม่รู้สึกสะทกสะท้าน หาไม่ก็อวดอ้างคำกล่าวที่แสนจะทุเรศว่า “ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป” นี่เป็นคำกล่าวของเหล่าสวะ ผู้ซึ่งยังลุ่มหลงอยู่ในโลกียะ เห็นความสนุกสุขสบายสมบูรณ์ทางกายภาคเป็นอาตมัน แต่หารู้ไม่ว่าที่แท้แล้วนั้น ล้วนเป็นอนัตตา คือหาความเที่ยงแท้แน่นอนมิได้ ผิดกับความดี ถึงแม้จะได้ผลช้า แต่ผลที่ได้รับนั้นย่อมงดงามกว่าและหาปริมาณใดๆ มิได้ เพราะเหตุความล่าช้านี่กระมัง คนทั้งหลายจึงชอบไขว่คว้าหาเพียงความสุขอย่างหลอกๆ นอกใจออกมา โดยกระทำแต่กรรมชั่วเป็นเนืองนิจ แม้จะผิดศีลธรรมจรรยาขั้นพื้นฐานมากน้อยเพียงใดก็ตาม หามีความละอายแก่ใจแม้แต่น้อยไม่ มิหนำซ้ำกลับคิดว่าหน้าตาที่ได้มานั้น เป็นเพราะกรรมชั่วที่ตนก่อไว้นั่นเอง หากแต่ที่น่าขันไปกว่านั้นก็คือ กลัวจะเป็นลานอกฝูง ทำดีแล้วเกรงว่าจะถูกนินทา หาไม่ก็กลัวถูกตราหน้าว่าเป็นไอ้คนดี นี่เป็นความเข้าใจผิด เพราะมีแต่ความลุ่มหลงโดยปราศจากสติปัญญาเป็นเครื่องชี้นำ หากคิดกันสักนิดว่า ความผิดที่ก่อไว้นั้น ไม่อาจลบล้างได้ ไม่ว่าจะด้วยการขัดล้างอย่างใดๆ ก็ตาม หากแต่ความผิดนั้น จะเป็นเงาติดตามหลอกหลอนตัวเราเองอยู่เสมอ แม้คนอื่นไม่รู้ แต่ตัวเราเองนี่แหละรู้ดีกว่าใครหมด

ฉะนั้นท่านจึงสอนให้ละอายต่อความชั่ว รู้จักวางตัวให้มีคุณค่าทั้งในที่ลับและที่แจ้ง เพราะมีตัวเราเองคือหิริเฝ้ามองอยู่

ส่วนคำว่าให้กลัวต่อบาปนั้น หมายถึงผลของการทำบาปนั้นๆ จะมาสนองตัวหาใช่กลัวอย่างอื่นไม่ นี่เข้าได้กับเรื่องกฎแห่งกรรม คือก่อเหตุอันใดไว้ ย่อมได้รับผลนั้นๆ และแล้วในบั้นปลาย สวรรค์จะอยู่ในอก หรือนรกจะอยู่ในใจ ก็จะสำนึกได้ทันที นี่เป็นคำกล่าวเตือนที่มีประโยชน์ยิ่ง ทุกสิ่งเกิดขึ้นที่ใจและดับลงที่ใจ นี้ฉันใด โอตตัปปะคือความกลัวบาปก็ฉันนั้น ถ้าใช้สติปัญญาพิจารณากันอย่างถ่องแท้ ถึงแม้การทำบาปจะได้ผลตอบแทนทางโลกอย่างคุ้มค่าในเวลานั้นก็ตาม หากแต่เมื่อหลังจากทุกอย่างเข้าสู่มรรคาแห่งธรรมแล้ว ด้วยอำนาจอกุศลกรรม คือตัวบาป จะส่งผลสะท้อนกลับอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เปรียบได้ดังกับลูกฟุตบอล แรงกระทบพื้นมีมากเพียงใด แรงสะท้อนกลับก็มีมากเพียงนั้น เช่นเราด่าเขา เขาย่อมด่าเราเป็นต้น

ทุกวันนี้โลกเต็มไปด้วยเถ้าถ่านแห่งการเผาไหม้ จากดวงใจของความชั่วนานาประการ ตราบเท่าที่มนุษย์พึงจะกระทำได้ คติคำสอนเรื่องให้ละอายความชั่วกลัวบาปนี้ ดูจะแผลงเพี้ยนให้เป็นขยาดดีหนีบุญ ทั้งนี้ก็เพราะ กระสุนแห่งราคะเข้าทำลายกุศลจิตเดิมของมนุษย์ จนยากที่จะเยียวยารักษาให้หายขาดได้ ถึงแม้กระนั้นก็ตาม การได้เรียนรู้เรื่องหิริโอตตัปปะ ก็คงช่วยให้เราลดกิเลสตัณหาเบาบางลงได้บ้าง แม้จะยังไม่ถึงที่สุดแห่งการหมดสิ้นก็ตาม

ท้ายสุด องค์พระอาจารย์นักพรตเมฆขาว ท่านเขียนข้อเทศนาไว้ว่า ความปรารถนาของท่านดังกล่าวจะจริงได้ ก็ต่อเมื่อทุกคนน้อมนำเอาไปปฏิบัติ เอาใจใส่ดูแลคุณภาพของชีวิตให้ดำเนินไปตามเส้นทางที่พระอริยเจ้าได้ดำเนินไปก่อนหน้านั้นแล้วเป็นสำคัญ และขอให้ทุกคนจงมีศรัทธาในธรรมอย่างแท้จริง แล้วท่านจะเสด็จมาโปรดอีก

ประวัติตอนหนึ่งและคำสอนเรื่องหิริโอตตัปปะ ขององค์พระอาจารย์นักพรตเมฆขาว ผมขอจบไว้เพียงเท่านี้ก่อน ถ้าไม่ผิดพลาดด้วยประการทั้งปวง

คราวหน้าจะขอนำเอาคำว่าเนี่ยมชี้ " 廉耳心 " คือคำว่าหิริโอตตัปปะ ขององค์ลื่อโจ๊วมาเล่าให้ท่านผู้มีเกียรติฟังอีก สำหรับวันนี้ หากผิดพลาดด้วยประการใด ขอประทานอภัยด้วย และขอขอบพระคุณผู้มีเกียรติทุกท่านขอรับ

สูญญตา

ดร.สุพจน์ เตชะวิบูลย์

菩提本無樹　明鏡亦非臺

本來無一物　何處惹塵埃

ต้นโพธิ์เดิมหามีต้นไม่
ทั้งไม่มีกระจกเงาอันใส
มูลเดิมไม่มีอะไรสักอย่าง
แล้วฝุ่นละอองจะลงจับอะไร

คำว่า "สูญญตา" เป็นภาษาบาลี แปลว่า ความว่าง เป็นคุณสมบัติของนิพพาน หรือธรรมญาณนั่นเอง ความว่าง คือ การว่างจากความโลภ โกรธ หลง ว่างจากอัตตา คือ ตัวเรา ของเรา ว่างจากการยึดมั่นในสิ่งทั้งหลายทั้งปวง ว่าเป็นตัวเรา เป็นของเรา "ธรรมทั้งหลายทั้งปวงไม่ควรยึดมั่นถือมั่น" นี่คือพุทธภาษิต ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงยืนยันด้วยพระองค์เองว่านี่แหละคือ บทสรุปของคำสอนทั้งหมดทั้งสิ้นของตถาคต ผู้ใดเข้าถึงความว่างที่แท้จริง ผู้นั้นย่อมถึงนิพพาน เพราะว่าเมื่อใดที่มีการยึดมั่น เมื่อนั้นย่อมเกิดทุกข์ ทั้งนี้เพราะธรรมทั้งหลายทั้งปวง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากปัจจัย เช่น ร่างกายเกิดขึ้นได้ด้วยปัจจัยของธาตุต่างๆ มารวมตัวกัน ธาตุต่างๆ จึงเป็นปัจจัยในการเกิดแห่งร่างกาย เมื่อขาดปัจจัยร่างกายย่อมเกิดขึ้นไม่ได้ ต่อมาร่างกายย่อมมีการเสื่อมสภาพตามอายุขัย นี่คือความทุกข์ ทุกข์ในที่นี้หมายถึง การที่สิ่งทั้งปวงมีการสลายไป คือการไม่สามารถที่จะคงสภาพอยู่ได้ชั่วนิรันดร์ ซึ่งเรียกว่า อสังขตธรรม แม้แต่อารมณ์ความนึกคิด ความพึงพอใจ (ความสุข) และความไม่พึงพอใจ (ความทุกข์) ก็เป็นเพียงภาพสะท้อนของจิต ก็คือมายา เหมือนดั่งความฝัน เหมือนหยดน้ำค้าง เหมือนไฟฟ้า ชั่วประเดี๋ยวก็หายไป พระพุทธองค์จึงทรงชี้แนะให้สังเกต

ศึกษาสิ่งทั้งปวง (รวมถึงความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาของจิตซึ่งมีอารมณ์เกิดขึ้นไม่เว้นแต่ละวินาที) ว่าเป็นมายาและให้ละความยึดมั่นถือมั่นเสียให้หมด ยิ่งเราลดความยึดมั่นได้เท่าไร อวิชชาก็จะน้อยลง เกิดเป็นความรู้แจ้งเห็นจริงขึ้นมาแทนที่

อัลเบิตไอน์สไตน์ผู้ค้นพบทฤษฎีสัมพันธภาพ ซึ่งสรุปความว่าของทุกอย่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เช่นเรารู้สึกว่ายาว เพราะมีความสั้นมาเปรียบเทียบ ความยาวที่เราบอกว่ายาว ก็เพราะเราไปเทียบกับสิ่งที่สั้นกว่า แท้จริงแล้วความยาวกับความสั้น ก็คือการแปลของจิต ซึ่งพระพุทธองค์ทรงรู้แจ้งมาแล้ว เมื่อ ๒,๕๐๐ กว่าปีก่อน พระองค์จึงทรงตรัสว่า ธรรมะไม่มีสอง (佛法無二)

แต่ทั้งนี้พระพุทธองค์มิได้หมายถึงว่า ให้มองโลกในแง่ที่เป็นศูนย์หมดทุกอย่าง แม้บุญบาป พ่อแม่ก็ไม่มีความหมาย การมองโลกในแง่ปฏิเสธทุกอย่างนี้ ซึ่งเรียกว่าอัตถิตา เป็นความเข้าใจที่ผิด เราจะต้องมีสัมมาทิฐิคือ ความเข้าใจว่าทุกสิ่งทุกอย่างคือ ธรรมชาติ เป็นไปตามธรรมชาติ แต่ด้วยอวิชชาคือความไม่รู้ ทำให้จิตเกิดการปรุงแต่ง และเกิดอุปาทานคือความยึดถือเข้า ดังที่พระปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตร (心經) มีข้อความว่า "รูปไม่ต่างไปจากความศูนย์ ความศูนย์ไม่ต่างอะไรไปจากรูป รูปก็คือความศูนย์ ความศูนย์ก็คือรูปนั่นเอง เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ก็เป็นความศูนย์ เช่นเดียวกัน

ชีวิตคนเราสั้นนัก เมื่อเปรียบเทียบกับเวลาในจักรวาล สั้นเหมือนจุดไม้ขีดไฟวูบเดียวก็ดับไป อีกกี่ภพกี่ชาติจึงจะได้มาเกิดเป็นคนอีก ยิ่งกว่านั้นจะโชคดีเหมือนภพนี้ที่ได้เกิดมาในภพที่พุทธศาสนากำลังรุ่งเรือง มีโอกาสได้ประสบพระธรรม ที่เป็นทางแห่งการพ้นทุกข์ อยู่ในมือเช่นนี้อีกหรือไม่ การปฏิบัติขึ้นอยู่กับตนเท่านั้น

กรรมนี้มีผล

โดย รัมภา วนากุล

สวัสดีค่ะทุกๆ ท่านที่อยู่ห้องประชุมนี้ ก่อนอื่นดิฉันขอเรียนเชิญทุกท่านยืนขึ้นและทำความเคารพท่านพระอาจารย์ของพวกเราทุกคน พร้อมกัน ๓ ครั้งค่ะ

"เมื่อทุกคนนั่งลงแล้ว" ขอบคุณค่ะ เต๊กเฮีย เต๊กแจ้ เต๊กม่วย เต๊กตี๋และท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน ดิฉันรู้สึกดีใจที่วันนี้ได้มีโอกาสมาคุยกับสมาชิกของครอบครัวใหญ่ครอบครัวนี้ ขอทุกท่านอย่าคิดว่าเป็นการบรรยายธรรมเลยนะคะ เพราะดิฉันเองคงไม่มีความรู้ความสามารถอะไรที่จะมาบรรยายธรรมได้ ในวันนี้คิดว่าเป็นการมาเล่าสู่กันฟังสำหรับคนในครอบครัวเดียวกันนะคะ

เรื่องของผลกรรมนี้ พระพุทธองค์ได้ทรงสอนไว้ว่าใครทำกรรมใดไว้ย่อมต้องรับผลของกรรมนั้นอย่างแน่นอน เพียงแต่ว่าจะช้าหรือเร็วเท่านั้นเอง เหมือนเราปลูกต้นมะม่วงไว้ เราย่อมได้กินผลมะม่วงนั้นแน่นอน มะม่วงจะออกผลเป็นชมภู่หรือมะปรางไปไม่ได้ ฉันใดก็ดีการกระทำของคนเราก็เหมือนกัน เมื่อทำกรรมใดไว้ก็ต้องรับผลของกรรมนั้นเอง จะโอนไปให้ผู้อื่นรับแทนไม่ได้แน่

วันนี้ดิฉันจะเล่าให้ฟังถึงกรรมที่ดิฉันเป็นผู้กระทำและผลของกรรมที่ดิฉันได้รับมาแล้ว ให้ท่านฟังสักสองเรื่อง ดิฉันเองตั้งแต่อายุประมาณ ๑๔-๑๕ ปี เมื่อตื่นนอนตอนเช้าแล้วจะรู้สึกปวดศีรษะเหมือนกับมีอะไรหนักๆ อยู่บนศีรษะตลอดมา พออายุมากขึ้น ยิ่งปวดมากขึ้นทุกที จากการปวดที่ไม่ต้องทานยาแก้ปวดก็กลายเป็นว่าต้องทานยาแก้ปวดวันละ ๓ เวลา เมื่อทานยาก็หายปวด เมื่อหมดฤทธิ์ยาก็ปวดต่อไปอีก ไม่เคยแม้แต่วันเดียวที่ดิฉันจะไม่ปวดศีรษะทรมานอย่างมาก

กรรมนั้นส่งผลให้ดิฉันเป็นระยะๆ บางครั้งปวดมากเหมือนศีรษะจะระเบิดออกมา บางครั้งปวดมาก จนไม่สามารถจะนอนให้หลับได้ กลางคืนต้องลุกขึ้นมาเดิน จากการที่ดิฉันปวดศีรษะมากๆ นี้เองเคยไปตรวจที่โรงพยาบาลและ

ไปเอกซเรย์สมองก็ไม่พบสิ่งผิดปกติแต่ประการใด รักษาอย่างไรก็ไม่หาย ดิฉันได้รับความทรมานจากโรคปวดศีรษะนี้เป็นอย่างมาก นานถึง ๓๐ กว่าปี จนกระทั่งวันหนึ่งดิฉันคิดว่าผลกรรมที่ดิฉันได้รับนั้นใกล้จะหมดแล้ว จึงดลใจให้ดิฉันคิดทบทวนถึงความหลังว่า ดิฉันไปทำอะไรใครไว้ที่ศีรษะหนอ จึงต้องปวดศีรษะทรมานอย่างนี้มานานตั้ง ๓๐ กว่าปีแล้ว วูบหนึ่งของความคิดนั้นภาพในอดีตตั้งแต่เด็กก็แวบขึ้นมาในสมอง แน่แล้วกรรมนี้เองที่ส่งผลให้ดิฉันต้องทรมานมาตั้ง ๓๐ กว่าปี เรื่องก็มีอยู่ว่า ดิฉันเองนั้น บ้านเดิมอยู่ที่จังหวัดพิจิตร เมื่อประมาณ ๔๐ กว่าปีนั้น ขณะนั้นดิฉันอายุประมาณ ๗–๘ ขวบ ท่านอาจสงสัยว่าเด็กอายุแค่นี้จะไปก่อกรรมอะไรมากมาย ซึ่งช่วงระยะเวลานั้น ทางภาคเหนือทุกปี จะมีฤดูน้ำเหนือหลากมา เมื่อน้ำเหนือมาก็จะมีปลามาก ทางพิจิตรก็มีการทำปลาแห้งซึ่งทำจากปลาช่อน ดิฉันเองเมื่อเลิกเรียน ตอนเย็นบางวันก็จะไปขอดเกล็ดปลาช่อน ปลาช่อนเป็นๆ มันก็ดิ้นเก่ง เราจะจับปลาไม่ได้ ก็ต้องใช้ไม้ทุบหัวปลาให้มันนิ่งเสียก่อน แล้วจึงใช้ช้อนขอดเกล็ดปลาได้ ปลาเข่งหนึ่งก็ประมาณ ๓๐ กิโลกรัม ถ้าปลาตัวใหญ่ก็หลายสิบตัว ถ้าตัวเล็กก็เป็นร้อยตัวขึ้นไป ดิฉันเองเพียงแต่ขอดเกล็ดปลาเท่านั้น ไม่ได้ตัดหัวปลา ไม่ได้แล่ปลา เพราะเด็กเกินไป ตัดหัวปลาแล่ปลาไม่สวย ต้องให้ผู้ชำนาญตัดหัวปลา แล่ปลา จึงจะสวย เวลาไปขอดเกล็ดปลา ก็ไปกันเป็นกลุ่มหลายๆ คน เป็นที่สนุกสนานมาก ปลาเข่งหนึ่งถ้าขอดคนเดียวก็ประมาณ ๒–๓ ชั่วโมง จึงจะเสร็จ ตอนนั้นทำโดยไม่รู้เลยว่ามันเป็นบาปกรรมที่จะต้องชดใช้ในเวลาต่อมา สมัยนั้นเวลาไปโรงเรียนวันหนึ่งได้ค่าขนมสลึงเดียวเท่านั้น ก๋วยเตี๋ยวชามละ ๕๐ สตางค์ ถ้าหารายได้เพิ่มขึ้นอีกวันละ ๑–๒ บาทก็ดีใจมาก ดิฉันแน่ใจว่าเป็นเพราะการกระทำเมื่อวัยเด็กนี้เองที่ได้ส่งผลมาให้ดิฉันต้องรับกรรมในระยะเวลาต่อมา

หนังสือโอวาทของท่านลื่อโจ๊วซือได้สอนไว้ว่า โรคภัยไข้เจ็บของมนุษย์นั้นล้วนเกิดแต่กรรมในอดีตที่ได้กระทำไว้ เมื่อรู้ตัวก็ให้ขอขมาต่อเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ถ้าเขาอโหสิกรรมให้ โรคภัยไข้เจ็บก็จะหายเอง ถ้าเขาไม่ปลดปล่อย

ก็ต้องรับกรรมนั้นไป ดิฉันได้จุดธูป ๙ ดอก ขอขมาต่อเจ้ากรรมนายเวร ถึงกรรมที่ดิฉันได้กระทำไว้ในอดีต

เมื่อดิฉันขอขมาต่อเจ้ากรรมนายเวรแล้ว ก็ได้ให้สัญญากับตัวเองว่า ต่อไปนี้จะไม่รับประทานปลาช่อน ปลาดุก และจะปล่อยปลาช่อน–ปลาดุก ทุกครั้งที่มีโอกาส เรื่องเกิดที่จังหวัดพิจิตร เมื่อดิฉันกลับบ้านที่พิจิตรทุกครั้งก็จะไปตลาดซื้อปลาช่อน–ปลาดุก ครั้งละหลายร้อยกิโลปล่อยลงแม่น้ำบ้าง ที่บึงสีไฟ ที่สระของวัดบ้าง จนเดี๋ยวนี้ยังปล่อยอยู่เป็นประจำ และแล้วโรคปวดศีรษะของดิฉันก็ค่อยๆ หายไปเองอย่างไม่น่าเชื่อ โดยไม่ต้องไปหาหมอเลย ในช่วงที่ดิฉันสัญญาว่าต่อไปนี้จะเลิกทานปลาช่อนและปลาดุกในระยะแรกๆ นั้น วันหนึ่งเด็กก็ทำปลาดุกผัดเผ็ด ความที่อยากจะทานปลาดุกผัดเผ็ด ก็บอกตัวเองว่าไม่เป็นไรน่า ปล่อยก็ปล่อย ทานก็ทานไปคงจะไม่เป็นไรหรอก และแล้วดิฉันก็ทานผัดเผ็ดปลาดุกจนได้ เมื่อดิฉันทานปลาดุกผัดเผ็ดแล้ว เรื่องก็ไม่ง่ายอย่างที่คิดไว้ ประมาณ ๑๐ นาทีหลังอาหารก็เกิดอาการปั่นป่วนในท้องอย่างมาก ดิฉันอาเจียร ๔–๕ ครั้ง หลังจากทานปลาดุกแล้ว จากวันนั้นเป็นต้นมา ดิฉันไม่กล้าที่จะทานปลาดุกและปลาช่อนอีกเลย เพราะคิดว่าได้ให้สัจจะไว้แล้ว ก็ไม่กล้าที่จะผิดสัจจะนั้นอีก ท่านใดที่เป็นโรคแล้วรักษาไม่หาย ไปหาหมอก็ตรวจไม่พบสาเหตุ แต่ท่านก็ยังเจ็บป่วยอยู่อีก ลองใช้วิธีของดิฉันดูบ้างสิคะ ลองนึกทบทวนไปสมัยเด็กดู บางทีอาจจะมีอะไรแวบขึ้นมาให้ท่านรู้สึกก็ได้ เรื่องผลกรรมที่ดิฉันได้รับจากการกระทำของดิฉันเองมีเท่านี้แหละค่ะ

ต่อไปนี้ดิฉันจะเล่าเรื่องของท่านผู้หนึ่งให้ท่านทั้งหลายฟัง เมื่อประมาณ ๑๐ กว่าปีก่อน ท่านผู้นี้มีอาชีพขายเป็ดพะโล้ พอถึงตรุษจีนเขาก็ต้องเชือดคอเป็ดเป็นร้อยๆ ตัว เมื่อเชือดคอเป็ดเสร็จแล้วเขาก็ล้างมือ ล้างมีด เขาหันไปมองที่กองเป็ดก็เห็นเป็ดตัวหนึ่งลุกขึ้นมาเดิน จากกองเป็ดที่ถูกเชือดคอแล้ว เขาวิ่งไปจับเป็ดตัวนั้นมา แล้วก็พูดว่า “ถ้ากูเชือดมึงครั้งนี้ แล้วมึงยังไม่ยอมตาย กูจะฟันให้คอหลุดออกมาเลย” แล้วเขาก็เชือดคอเป็ดตัวนั้นอีกครั้ง แล้วก็โยนไปที่กอง

เป็ด เขาหันหลังกลับ ล้างมือ ล้างมีดเสร็จแล้ว เขาก็ต้องตกใจอย่างมากที่เป็ดตัวนั้นมันลุกขึ้นเดินมาอีก เขาคว้ามีดแล้ววิ่งไปที่เป็ดตัวนั้น สับคอเป็ดหลุดจากตัวเป็ดทันที แล้วเขาก็ร้องไห้กราบขอขมาเป็ดทั้งหมดที่เขาได้เชือดคอไปแล้ว และสาบานว่าจากวันนี้เป็นต้นไป เขาจะเลิกฆ่าเป็ดฆ่าไก่ จะทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ ขออย่าได้จองเวรจองกรรมกับเขาเลย ปัจจุบันท่านผู้นี้ยังมีชีวิตอยู่และท่านก็ทานมังสวิรัติตลอดมา นี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เขาทำผิดแล้วรู้ผิดขอขมากรรม

เมื่อต้นปีนี้ ก่อนตรุษจีน สักสองสามวันท่านที่อ่านข่าวหนังสือพิมพ์อาจจะยังจำข่าวที่น่าสลดใจข่าวหนึ่งได้ ถ้าจำไม่ได้ ดิฉันจะเล่าให้ฟังอีกครั้งหนึ่งค่ะ ที่ตลาดสดแห่งหนึ่งบนถนนสุขุมวิท ๗๑ ก่อนตรุษจีนสักสองสามวัน ก็มีพ่อค้าจากต่างจังหวัด นำห่าน เป็ด ไก่ เป็นๆ มาขายที่ตลาดแห่งนี้ เมื่อซื้อไก่เป็ดเป็นๆ แล้วก็ต้องนำไปจ้างให้เขาเชือดคอเสียก่อน ในราคาตัวละ ๒๐ บาท โดยมีผู้รับจ้างหลายราย แล้วชายผู้หนึ่งชื่ออะไรดิฉันจำไม่ได้ ซึ่งรับจ้างเชือดคอเป็ดไก่ ก็พูดกับผู้ร่วมงานว่า อยากจะรู้ว่าเป็ด ไก่ ที่เราเชือดคอมันนั้น ก่อนตายมันจะรู้สึกอย่างไร พูดแล้วไม่พูดเปล่า ชายผู้นี้ก็ยกมีดที่เขาใช้เชือดคอเป็ดคอไก่นั้นเชือดคอตัวเองท่ามกลางความตกตะลึงของผู้ที่อยู่ข้างเคียง และท่ามกลางสายตาของลูกค้าที่มาใช้บริการของชายผู้นั้น โดยไม่มีใครคาดคิดเลย ชายผู้นั้นตายสมใจ เขาจะรู้หรือเปล่าว่า เป็ด ไก่ ก่อนตาย มันจะรู้สึกอย่างไร เรื่องนี้ก็น่าจะให้ข้อคิดกับพวกเราได้บ้างนะคะว่ากรรมนั้นมีจริง

พระพุทธองค์ทรงสอนไว้ว่า มนุษย์มีกรรมเป็นแดนเกิด ทุกคนต้องเกิดแต่ทุกคนเกิดมาแล้วไม่เหมือนกัน บางคนเกิดมาแล้วไม่สมประกอบ บางคนเกิดมาแล้วขาดพ่อขาดแม่ บางคนเกิดมาสมบูรณ์พูนสุขทุกอย่าง รูปสวยรวยทรัพย์พ่อแม่พร้อมทุกอย่าง ถ้าท่านไปโรงพยาบาลดูห้องเด็กแรกคลอดจะรู้ได้ชัดเลยทำไมเด็กบางคนเกิดมาแข็งแรงดี เด็กบางคนเกิดมาพร้อมโรคภัยไข้เจ็บ ตัวเล็กๆ ก็ต้องผ่าตัด ดูแล้วน่าสงสารเป็นอย่างยิ่ง ที่เป็นเช่นนี้เพราะกรรมจากอดีตชาติเป็นแรงผลักดัน และกรรมจากการกระทำของเราเองในปัจจุบันชาติเป็นข้อชี้ว่า

ชีวิตบั้นปลายของเราจะเป็นอย่างไร บางคนเกิดมาเป็นลูกของพ่อแม่ที่มีฐานะยากจน แต่ตัวเองขยัน มีมานะอดทน ต่อไปก็สามารถจะมีฐานะดี มีครอบครัวที่ดีได้ คนจนก็รวยได้ คนรวยก็จนได้เหมือนกัน เช่น บางคนเกิดมาในครอบครัวที่ร่ำรวย แต่ตัวเองขี้เกียจไม่ใส่ใจในการศึกษา การทำมาหากิน เมื่อสิ้นบุญพ่อแม่แล้วก็ยากจนได้เช่นกัน เพราะฉะนั้น เมื่อเรามีโอกาสที่จะกระทำความดีก็อย่าได้ละเลยที่จะกระทำความดีเลยนะคะ

ทุกคนต้องตาย แต่ทุกคนตายไม่เหมือนกัน บางคนถูกฆ่าตาย บางคนถูกรถชนตาย บางคนก็ตกน้ำตาย บางคนตายแล้วมีคนร้องไห้คิดถึง บางคนตายแล้วมีคนสาปแช่งว่าตายเสียก็ดี แผ่นดินจะได้สูงขึ้นอีก แล้วเราจะตายอย่างไรดีละคะ

อันกฎแห่งกรรมนั้น แน่นอนที่ต้องได้รับการตอบสนอง ถ้าเรารู้ผิด ก็พยายามละเสีย พยายามทำกรรมดีที่จะไม่ทำให้ใครเดือดร้อน ไม่เบียดเบียนคนอื่นและตัวเราเอง ทำแล้วตัวเราเองสบายใจ มีความสุข ก็เรียกว่าการกระทำที่เป็นความดีแล้วค่ะ แล้วเราก็จะได้ตายดี เพราะกรรมดีสนองค่ะ “ละบาปวันละนิด ชีวิตจะสดใส” ขอบคุณค่ะ

รายนามผู้บริจาคเงินสมทบในการจัดพิมพ์ (ประจำ)

คุณพิสิฏฐ์ สุชาติลิขิตวงศ์		๕,๐๐๐ บาท
คุณนิพนธ์-คุณรัมภา วนากุล		๕,๐๐๐ บาท
คุณวิเทศ-คุณยุพา สิริวัฒนเกตุ		๑,๐๐๐ บาท
คุณวิทยา-คุณอภิญญา วัฒนโสภณวงศ์และครอบครัว		๑,๐๐๐ บาท
คุณวิรัช-คุณดวงจันทร์ กตัญญูเสริมพงศ์และครอบครัว		๑,๐๐๐ บาท
คุณสุวิทย์	พรรณเชษฐ์	๑,๐๐๐ บาท
คุณโชคชัย	ศรีประทักษ์	๑,๐๐๐ บาท
คุณวรรณี	ลาภาวรกิจชัย	๙๐๐ บาท
คุณชุมพร	สิมะวัฒนา	๕๐๐ บาท
คุณอนันต์	รุธิรพงษ์	๕๐๐ บาท
คุณอาสี	แซ่ตั้ง	๕๐๐ บาท
คุณประสิทธิ์	โชคนิธิเวช	๕๐๐ บาท
คุณแสง	ชัยแสงจันทร์	๕๐๐ บาท
คุณวิญา	วงศ์ลิขิตปัญญา	๕๐๐ บาท
คณะยุวชนเผยแผ่คุณธรรม "เต็กก่า" จีจินเกาะ		๕๐๐ บาท
พุทธสมาคมเผยแผ่คุณธรรม "เต็กก่า" จีแซเกาะ ชุมแพ		๕๐๐ บาท
คุณบรรทัด	ตันตสวัสดิ์	๓๐๐ บาท
คุณศุภชัย	ศิริเผ่าสุวรรณกุล	๓๐๐ บาท
คุณยิ่งชอ	แซ่ลี่	๒๕๐ บาท
คุณสดชื่น	แซ่เอี๊ย	๒๕๐ บาท
คุณศรีสุรางค์	ลาภชีวสิทธิ์	๒๕๐ บาท
คุณชุติมา	วิจิตรธรรมรส	๒๐๐ บาท
คุณสุรดี	วิจิตรธรรมรส	๑๐๐ บาท

คุณเอี่ยวเต็ก	แซ่ตั้ง	๑๐๐ บาท
คุณพงษ์ชัย	เนตรภิญโญ	๑๐๐ บาท
คุณธวัช	นิธิเสถียร	๑๐๐ บาท
คุณอัญชลี	เมธาทรงกิจ	๑๐๐ บาท
คุณธำรง	ปัทมภาส	๑๐๐ บาท

รายนามผู้บริจาค (เล่มที่ ๑๘)

คุณเพ็กโซย	แซ่ตั้ง	๒๐๐ บาท
ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม		๕๐๐ บาท
คุณซุ่ยลั้ง แซ่เฮ้ง, คุณเต็กเตี้ยง แซ่ลิ้ม, คุณศิริพร		๒,๐๐๐ บาท
คุณขาจู	แซ่เซียว	๑๐๐ บาท
คุณฮั่วมุ้ย	แซ่จู	๓๐๐ บาท
คุณเค่งเต็ก	แซ่ฉั่ว	๒๐๐ บาท
คุณพลเทพ	ศิริพัฒนานันท์	๒๐๐ บาท
คุณนวลจันทร์	ศิริพัฒนานันท์	๒๐๐ บาท
คุณสุนีย์–คุณสุดา	เชื้อประดิษฐ	๓๐๐ บาท
คุณมาลี	กาญจนสุภัทร	๑,๒๐๐ บาท
คุณเมธิชัย	กฤษฎานนท์และครอบครัว	๒๐๐ บาท
คุณศิวพร	ถาวรธวัช	๑,๐๐๐ บาท
คุณสรัสนันท์	ศรีประทักษ์	๕๐๐ บาท
คุณวรวรรณ์	เจียมประดิษฐ	๑๐๐ บาท
คุณอดิศักดิ์	ลีลายั่งยืน	๕๐๐ บาท
คุณประเทือง	เจียมประดิษฐ	๑๐๐ บาท
คุณปิยะดา	เจียมประดิษฐ	๑๐๐ บาท

คุณวุฒิชัย	เต็งรังสรรค์	๑๕๐ บาท
คุณฉลาด	รวมธรรม	๗๐๐ บาท
คุณวิโรจน์	ฐิติรักษ์พงศ์	๑๐๐ บาท
คุณจิรศักดิ์-คุณอารีย์ สถิรกุล		๕๐๐ บาท
คุณจตุเมธ-คุณเพลินพิศ อัศวานุชิตและครอบครัว		๑,๐๐๐ บาท
คุณอริยาพร	ยิ่งยวด	๕๐๐ บาท
คุณประสาน สุทธวีสรรค์ – คุณนฤมล สู่วัฒนพิเศษ		๓๐๐ บาท
คุณอรสา	เลิศธนาไพจิตร	๔๐ บาท
คุณไทยาภรณ์	ลีรัตนเกียรติ	๔๐ บาท
คุณสิริพร	ยิ่งยวด	๒๐๐ บาท
คุณวิชัย-คุณอัจฉรา พรเสถียรกุล		๕๐๐ บาท
คุณเตียลิ่เค็ง		๑,๕๐๐ บาท
คุณวุฒชัย	เต็งรังสรรค์	๑๐๐ บาท
คุณสมถวิล	ภู่ศิริ	๒๐๐ บาท
คุณสุวัฒน์	ชัยพฤกษ์เดชา	๕๐๐ บาท

บรมธรรม : วารสารรวบรวมธรรมลิขิตของพระพุทธะ พระโพธิสัตว์ พระวิสุทธิเทพ เทวธรรม โอวาทธรรมของพระอริยะ และธรรมบรรยายของวิทยากร

เจ้าของ : สมาคมเผยแผ่คุณธรรม “เต็กก่า” จีจินเกาะ
๒๔๗/๑ ซอยวัดทองนพคุณ (สมเด็จเจ้าพระยา ๑๗)
ถนนสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐
โทรศัพท์ ๔๓๗-๒๑๙๖, ๘๖๓-๓๒๗๕ โทรสาร ๘๖๓-๓๒๗๖

ผู้จัดทำ : หน่วยเผยแผ่ธรรม

จำนวนพิมพ์ : ๓,๐๐๐ เล่ม

แจกฟรีเป็นธรรมบรรณาการ
ขอรับและติดต่อเป็นสมาชิกได้ที่สมาคมฯ

นรธรรม

ชุดคู่มือมนุษย์เพื่อการสร้างสรรค์ชีวิต

๑๔

สมาคมเผยแผ่คุณธรรม “เต็กก่า” จีจินเกาะ

เลขที่ ๒๔๗/๑ ซอยวัดทองนพคุณ ถนนสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน
กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

CHEE CHIN KHOR

NO. ๒๔๗/๑ SOI WAT THONG NOPAKUN, SOMDEJ CHAOPRAYA RD.,
KLONGSAN, BANGKOK ๑๐๖๐๐, THAILAND.
☎ ๔๓๗-๒๑๙๖, ๘๖๓-๓๒๗๕-๖ FAX : ๘๖๓-๓๒๗๖